

YENİ EVADE MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ARTAN HAYAT PAHALILIĞI DEVİRİMİ BESLİYOR

- Kapitalizmin Eşitsiz ve Dengesiz Gelişimi
- Çıldırtan Saatler
- Operasyonlara Baskılara Karşı Devrimci Dayanışma
- Devrimci Gelişmeyi Görmek
- 19 Aralık Katliamı Protesto Edildi
- Ölüm Orucu Sürüyor...

Unutma! Tarih bilinci ve sınıfsal öfkeyle
77'nin 30. yılında yine 1 Mayıs Alanına
Taksim'e Devrime

19 Aralık Katliamını ve

Süren Ölüm Orucu

Eylemini Duyurmak İçin

Reutlingen Emek Kültür

Merkezi'nin Açtığı Stand

Emek Kültür Merkezi'nde Filistin Paneli

Genç Emekçiler Birliği

19 Aralık 2000

**20 ayrı cezaevine aynı anda
yapılan operasyonla devrimci
tutsaklar katledildi**

**19 Aralık Katliamını
Unutmadık
Unutturmayacağız**

- **Sinevizyon Gösterimi**
- **Ayışığı Sanat Merkezi Şiir Grubu**
- **Söyleşi**

**Tarih: 24 Aralık Pazar
Saat: 14.00**

**Yer: Antep Genç Emekçiler Birliği Derneği
Çukur Mah. Hakim Mehmet Uygun Cad.
Arıca İşhanı Kat:3 No:128
(Adliye Arkası. 1. Noter yanı)
Tel: 0 342 220 29 55**

KAPİTALİZMİN EŞİTSİZ VE DENGESİZ GELİŞİMİ

Geniş halk kitlelerinin üzerinde yıkıcı etkide bulunan toplumsal sorunların temeline inmeden, yalnızca sonuçlarından hareket ederek çeşitli çözümler üretme düşüncesi küçük-burjuva yazında epey eskidir. Bunun bir tehlikeli boyutu da, işçi sınıfı hareketini bu noktaya çekme çabalarıdır. Sonuçlarla uğraşma herhangi bir çözüm getirmedeği gibi, söz konusu kapitalist temeller, aynı sonuçları daha yıkıcı bir şekilde emekçi kitlelerin karşısına çıkarır. Ancak proletaryanın toplumsal devrimi sorunun temellerine dek inebilir.

Sermaye üretiminin gelişmesi ve sermayenin büyümesiyle birlikte kent-köy karşıtlığı ve kafa emeği ile kol emeği karşıtlığı en ileri noktaya varır. Aynı temel üzerinde bölgeler arasındaki eşitsizlik ve dengesizlik, bölgelerin kendi içindeki ekonomik, toplumsal eşitsizlik devamlı ama devamlı derinleşir. Tüm bu süreç, kapitalizmin temel çelişkisi olan emek-sermaye çelişkisine bağlı olarak biçimlenir. Kapitalist ekonomik yapı yıkılmadan, bu temelde ortaya çıkan dengesizlikler ve eşitsizlikler ortadan kaldırılamaz.

Kapitalizmin yarattığı eşitsizlikler ve dengesizliklere, emperyalist-kapitalist dünya sistemi, dünya pazarı ve uluslararası iş bölümü açısından bakıldığında, aynı durumun burada daha geniş bir alanda varolduğunu görürüz. Kapitalizmin eşitsiz gelişimi, kapitalist ülkelerin arasında ekonomik düzey farkı (sermaye güçleri arasında farklılık), bağımlı kapitalist ülkelerle emperyalist ülkeler arasındaki ekonomik dengesizlikleri hemen anlayabiliriz.

Üretim araçlarının dağılımı, konut, sağlık sektörü, eğitim kurumları ve araçlarının yoğunluğu kültür ve sanat çalışmaları, bilim ve teknik merkezlerinin dağılımı bölgelere göre büyük farklılık gösterir. Kültür, sanat, eğitim, sağlık faaliyetleri esas olarak büyük kentlerde yoğunlaşmıştır. Daha geri bölgeler tüm bunlardan yoksunken, kırsal kesim ise her şeyden yoksundur. Bölgelerde de, her birey, ekonomik-sınıfsal konuma göre sağlık, eğitim, kültür, sanat, konut, eğlence dinlenme olanak ve araçlarına ulaşır. Emekçi halk ise, bu yaşam araçlarına hiçbir zaman yeterince ulaşamaz. Emekçi eğer üretmiyorsa, yani işsizse, yaşam araçlarına ulaşamaz artık, çünkü o yaşamın dışına itilmiştir. Emekçi çok ürettiği için, yani aşırı üretici olduğu için işsiz kalmıştır, geçim araçlarına ulaşama-

maktadır. Tüm üretim ve geçim araçları sermaye niteliğiyle kapitalistlerin elinde toplanmıştır, işçinin tüketim sınırı ücretidir. Bu nedenle, emekçi hiçbir zaman, burjuvazinin yararlandığı araçların ve olanakların miktarına ve düzeyine ulaşamaz. Evet bir işçi cebinde parası olduğu ölçüde, burjuvazinin yararlandığı her şeyden satın alabilir, ama hiçbir zaman bu kadar parası olmayacaktır. Tüm bu eşitsizlik ve dengesizlikler kapitalizmin zorunlu sonuçlarıdır.

Fakat, tüm bu eşitsizliklerin ve dengesizliklerin kaynağı sanki kapitalizm değilmiş ve sanki kapitalist temel üzerinde aynı olgular daha da olgunlaşmış gelişmiyormuş

gibi; kapitalizm zeminlerinde kalıp, tüm bunların giderilebileceği ileri sürülüyor. Tüm “kalkınmacı” görüş sahipleri buradan hareket ediyor. Dünya ölçeğinde bağımlı kapitalist ulusların “adaletli ve dengeli ticarete” dayanan yeni bir uluslararası ekonomik düzenle “kalkınabileceği” söyleniyor. Bunun için de demokrasinin toplumlara egemen olması gerektiği savı ortaya sürülüyor. Fakat sadece bir sınıfın demokrasisinden söz edilebileceği için, o topluma egemen olması istenen demokrasi tam bir küçük-burjuva fantezisi. Ulusların eşitsiz ve dengesiz gelişimi kapitalist üretim tarzının bir özelliğidir. Ekonomik düzey farklılığı süreç içinde iyice büyür ve aşılabilir noktaya varır. Emperyalist-kapitalist sistem içinde, bağımlı ülkelerin, bağımlılıktan kurtulma olanakları yoktur. Bunun olanağı olmadığı gibi, bağımlı kapitalist ülkelerin emperyalizm tarafından ekonomik ilhakı sonuca götürülüyor. Emperyalist sermaye, bağımlı ülke ekonomilerini tamamen denetler durumdadır. Uluslararası ticaretin kurallarını, sanayice gelişmiş ve dünya finans gücünü elinde tutan ülkeler belirliyor. Bu nedenle uluslararası ticaret var olan bağımlılık ilişkisini derinleştiren bir rol oynuyor. Kapitalist dünya ekonomisinin kaptanı uluslararası finans-kapitaldir. Bu durum, sermaye birikiminin kaçınılmaz sonucudur. Buradan da açıkça görülüyor ki, “kalkınmacı” görüşlerin kapitalizmde gerçekleşme koşulları yoktur.

Bir de aynı görüşten hareketle ulus içinde, geri bölgelerle gelişmiş bölgelerin arasındaki büyük farkın ortadan kalkması için “kalkınma planı” önerenler oluyor. Bu “kalkınma modeli”ne göre eğer sanayi yatırımı ve sosyal hizmetler geri bölgelere kaydırılırsa, belli bir süre sonunda oralardaki büyük dengesizlikler giderilebilir. Gelişmemiş bölgelerdeki insanlar da, gelişmiş bölgelerin insanının yararlandığı her şeyden yararlanabilir. Bu yeni model, kapitalist toplum çerçevesinde öneriliyor ama sanki kapitalist toplumdan değil de, planlı ekonominin uygulandığı sosyalist toplumdan söz ediyor. Geri kalmış bölgelere sanayi yatırımdan söz ediliyor, oysa ki burjuva üretim ilişkilerinde sanayi yatırımı sermaye yatırımdan başka bir şey değildir. Makine, fabrika, ulaşım ve iletişim araçları, eğitim, sağlık, konut vb. araçları sermaye niteliğine sahiptir. Kapitalizm bölgeler arası dengesizlikleri gidermez, tersine en uç noktaya götürür. Eğer tüm bölgelerde eşit ve dengeli gelişmek zorunda olsaydı, kapitalizm, kapitalizm olmaktan çıkardı.

Sermaye için önemli olan toplumun gereksinmelerini karşılamak değil, kar elde etmektir. Sermaye kendisine azami kar getiren alanlara yönelir. Burjuva üretim ilişkilerinde toplumun gereksinmelerini karşılayabilecek bir ekonomik ilişki (planlı kalkınma) önerenler, bu amacına hiçbir zaman ulaşamazlar.

Kapitalizmde toplum kendi öz toplumsal üretici güçlerine egemen değildir. Toplumun öz toplumsal güçleri topluma daima yabancılaşır. Toplumun kendi toplumsal güçlerini kendisi denetleyemediği bir yerde, toplumun gereksinmelerini karşılamayı hedefleyen planlı-merkezi ekonomik gelişme gerçekleşmez. Üretim araçları da, geçim araçları da meta biçimine sahiptir, sermaye niteliğindedir. Burada geçerli olan şey, sermayenin yasalarıdır. Ancak üretim araçlarının özel mülkiyetinin, toplumsal mülkiyete dönüştürüldüğü, yani toplumun kendi öz toplumsal üretken güçlerini kendi ortaklaşa denetimine aldığı bir toplumsal üretimde, toplum belli bir plana göre, kendi üretim araçlarını ve üretken güçlerini toplumsal gereksinmelere göre dağıtır. Kent-kır karşıtlığı, kafa-kol emeği karşıtlığı, bölgesel eşitsizlikler ve dengesizlikler ancak böyle bir toplumda giderilir.

Türkiye'deki küçük-burjuva reformist hareket, başka yerlerde ortaya çıkmış ve iflas etmiş "demokrasi içinde kalkınma" modellerini geriden takip etmekle ünlüdür. Bu yönde, sosyal-reformist yayınlarda, "yeni" tezler geliştirildi. Buna göre, Türkiye'de sadece neye karşı olduğu söyleniyor ama ne önerildiği belirtilmiyormuş. Burada burjuvalardan küçük-burjuvalara ve proletaryaya kadar tüm toplum kastediliyor. Denen şey açık, toplumun iki karşıt sınıfı, kendi sınıfsal konumlarına bağlı olarak hareket ediyor. Küçük-burjuvazi de onların etkisinde kalıyor. Bu durumda toplumu kucaklayacak önerileri kim ileri sürebilir. Tabii ki küçük-burjuvaların sol kanadı olarak kendileri. Sınıfsal karşıtlığına bakmaksızın, toplumun tümü için bütünlüklü önerileri olduğuna göre aslında kendileri burjuvaziye muhalif bile değil. Bu yaklaşımla, şimdiye kadar söyleye geldikleri "muhalefet" rollerine de sırt çevirmiş oluyorlar. Olsun! Onlar toplumun birliği için kendi konumlarından vazgeçmeye razılar. Bu durumda önerilecek her ekonomik, toplumsal önlem, kapitalizm çerçevesinde kalacaktır. Yalnızca kapitalist sınıflar içinde kalmayacak, bü-

yük ölçüde burjuvazinin durumunu güçlendirecektir. Şimdiye dek, küçük-burjuva partilerin ve uzlaşmacı komünist partilerin burjuvaziyle girdiği ittifaklarda, kaybeden emekçi kitleler olmuştur. Neyse ki, Türkiye ve Kürdistan'da sosyal-reformizmin tüm bu uzlaşma önerilerine rağmen emekçi sınıflar kendi mücadele yolunda gidiyor. Reformizm kitlelere laf anlatamıyor (kabul ettiremiyor) ki bu yüzden kitleler, sokaktan hiç çekilmiyorlar. Sınıfların ekonomik yaşamdaki çelişkileri ve karşıtlıkları, her türlü uzlaşmacılığı bir kenara iterek, devrimci sonuçlarına doğru ilerliyor.

Sosyal-reformizm neyi hedefliyor? Her şey açık: Olgunlaşmakta olan devrimi hedefsiz bırakarak, onu tasfiye etmek. Hem de bu tasfiye emekçi halka yaptırılmış olacak. Kapitalistler, bundan fazlasını ne isteyebilir ne de yapabilir. Böylece devrimci halk, reformist bir halka dönüşecek isteklerini öyle, toplumu politik kalıplara bölerek, aşırı eylemlere kalkışarak yani iç savaş, ayaklanma, devrim yoluyla değil, sınıfsal işbirliği yoluyla toplumsal istemler yoluyla kabul ettirmiş olacak. Fakat, unuttukları bir nokta var: Kapitalizmin ekonomik işleyişi önlenemez biçimde kendi sonuçlarına doğru ilerler. Madde yaşamdaki çelişkilerin keskinleşmesine bağlı olarak, sınıflar arasındaki savaşım da şiddetlenir. Devrimi yaratan koşullar reformlarla ortadan kaldırılamaz. Bir toplumun devrim noktasına gelmesi, emeğin yeniden örgütlenmesi temelinde, toplu-

mun köklü-devrimci bir dönüşümün zorunluluğunun ortaya çıkması demektir. Küçük-burjuva hareket, devrim zorunluluğu karşısında direnerek, proletaryanın iktidarı ele geçirmesine karşı çıkarak, politikasını gerici bir çizgiye oturtur.

Kapitalizm, ilkel sermaye birikiminden, tekelci sermaye aşamasına kadar geçen süreçte, geniş halk yığınlarını mülksüzleştirdi. Onları üretim araçlarından uzaklaştırdı. Bu durumda üreticinin mülkiyete bireysel olarak sahip olması artık çok gerilerde, geçmişte kaldı. Üreticiler mülkiyete ancak kolektif olarak sahip olabilirler. Üretim araçlarını ortaklaşa kullanılabilir üretim araçları haline getirerek, bireysel gereksinmelerini karşılayabilirler. Ancak o zaman sağlık, eğitim, ulaşım vb. gerçek anlamda toplumsal hizmetler olur ve buralardan herkes yararlanabilir. Buraya ulaşmanın bütün koşulları oluşmuştur.

Tüm bu eşitsizliklerin ve dengesizliklerin kaynağı sanki kapitalizm değilmiş ve sanki kapitalist temel üzerinde aynı olgular daha da olgunlaşıp gelişmişymiş gibi; kapitalizm zeminlerinde kalıp, tüm bunların giderilebileceği ileri sürülüyor. Tüm "kalkınmacı" görüş sahipleri buradan hareket ediyor. Dünya ölçeğinde bağımlı kapitalist ulusların "adaletli ve dengeli ticarete" dayanan yeni bir uluslararası ekonomik düzenle "kalkınabileceği" söyleniyor. Bunun için de demokrasinin toplumlara egemen olması gerektiği savı ortaya sürülüyor. Fakat sadece bir sınıfın demokrasisinden söz edilebileceği için, o topluma egemen olması istenen demokrasi tam bir küçük-burjuva fantezisidir. Ulusların eşitsiz ve dengesiz gelişimi kapitalist üretim tarzının bir özelliğidir.

C. DAĞLI

ÇILDIRTAN SAATLER

İstanbul'da yaşayanlar için bugünler çok zor geçiyor, adeta çıldırtan saatler yaşanıyor. Trafik sorunu bir çile olmaktan çıktı, düpedüz bir işkence halini aldı. Çalışan emekçi sınıflar, sabahları işlerine gidebilmek için, akşamları evlerine varabilmek için, saatler boyu tıkanan, adım adım ilerleyen trafik içinde adeta patlamaya hazır bomba haline geliyorlar. Milyonlarca insan, bu sıkışıklığa yakalanmamak için saatler öncesinden, alacakaranlıkta yollara dökülüyor, otobüsler içinde balık istifi gibi, duraklarda yine aynı şekilde, beklemeyle geçen ve havaya savrulan milyonlarca saat. İstanbul'un 15 milyonluk nüfusu, her yıl biraz daha ağırlaşan, çektiği sıkıntı dayanılmaz boyutlara varan, değil merkezi yerler, artık ara sokaklara bile taşan trafik sorunu karşısında çaresiz. Ne işsizlik, açlık ne de siyasi baskılar. İstanbul sonunda trafik çilesi yüzünden ayaklanacak gibi...

Ama belediye "müjde"yi verdi. 2012 yılında ilk rahatlatma görülecek, 2023 yılında ise sorun çözülmüş olacakmış. Belediye harıl harıl çalışmış ve temeli atılan, inşaatı devam eden köprü ve kavşaklar, nihayet altı yıl sonra açıldığında, hani sorun çözülmüş sayılmazmış ama rahatlatmayı herkes hissedecekmiş. Belediye milyonlarca emekçiyle düpedüz

dalga geçiyor. Bugünlerde trafik akışının hemen her saat kilitlenmesine yol açan köprü ve kavşak inşaatlarının altı yıl, evet tam altı yıl daha devam edeceğini söylemek, nasıl bir müjde oluyor acaba? Ama durun, bitmedi. Belediye bu bir numaralı cinnet sebebi sayılabilecek açıklamasını, bir de şartta bağlamış. Eğer, diyor belediye, İstanbul'un nüfusu 15-17 milyonu aşarsa, şu anki alt-yapı yeterli olmayacağı için, yapımı devam eden köprü ve kavşaklar da trafiği rahatlatmaya yetmeyecektir. İstanbul'un nüfusunun zaten 15 milyon sınırında olduğunu, bu nüfusa her yıl 200 bin kişinin eklendiğini ve bu sayının, tarımdaki yıkıma paralel olarak giderek daha yükseklerle tırmanacağını bilenler, 2012'ye gelmeden İstanbul nüfusunun 17 milyonu geçeceğini kolayca hesaplayabilir. Bütün bu evelme gevelme ve gerçeği saklama çabaları, aslında İstanbul Belediyesi ve egemen sermaye sınıfının, trafik sorunu karşısında havlu attıklarının itirafından başka bir şey değil.

Sermaye sınıfını ve onun hizmetindeki belediyeleri trafik sorununda böylesine çaresiz bırakan temel etmen nedir? Bugüne kadar sorun, daha çok, raylı sisteme dayalı toplu taşımacılık ile karayollarına dayalı bireysel ulaşım araçları ikilemi üzerinden tartışıldı; "Komünist tren yolları-kapitalist otayollar" basitliğine indirildi. Bu tartışma, elbette birçok doğru yan içeriyordu. Ancak, dünyanın en geniş şehir içi karayolunun Moskova'da, en uzun metro sisteminin de Londra'da olduğu gözönünde tutulursa, trafik sorununda tren yolu-karayolu ikileminden daha önemli etmenler bulunduğu anlaşılır.

Metrolar Bankaları Besler

Şehir içi ulaşım sorununda, sermaye sınıfının temel aldığı esas olgu, toprak rantıdır. Daha doğru bir ifadeyle, arazi ve emlak rantlarıdır. Üretim ve ticaret merkezlerine yakın, yoğun nüfusa sahip ve ulaşımı kolay olan arazilerin fiyatları devamlı artar. Hatta trafik sıkıştıkça, bu "cennet parçaları"na olan talep ve fiyatlarda sıçrama yaşanır. İstanbul, Tuzla'dan Silivri'ye dek 15 milyonluk dev bir metropol olarak, emlak rantının bölgedeki en önemli merkezi haline geliyor. Petrol ihracıyla keseleri dolan Körfez ülkelerinden, Avrupa bankalarına dek geniş bir sermaye çevresi, İstanbul'dan elde edecekleri muazzam emlak rantlarına gözlerini dikmiş durumda. Fakat İstanbul'u bir emlak rantı cenneti haline getirebilmek için, aşılması gerekli iki önemli engel bulunuyor.

Birincisi, bugünlerde adına "kentsel dönüşüm" denilen gerçekte emekçi gecekondu semtlerine açılmış olan savaşın kazanılmasıdır. Büyük bankalara, Körfez sermayesine ve Avrupa'nın sigorta şirketlerine yüksek rant sağlayan duruma gelmesi için, İstanbul'un emekçi semtlerinin, şehrin 'yüksek rant' sınırları dışına atılması gerekiyor.

Bankacılık ve sigorta tekelleri, kredi ve sigorta primlerine uygun değerlerde emlaktan büyük ölçüde yararlanırlar. Bankalar, verdikleri kredi karşılığında ev ve arazileri ipotek eder; bu ev ve araziler ne denli değerliyse, kullandırılan kredi o denli fazla olur: sigorta şirketleri de yangın-hırsızlık-deprem gibi prim satışlarını bu rantı yüksek emlak varlıkları

üzerinden gerçekleştirir. Ancak, emekçi semtlerinde ne varolan nüfusun geliri, ne de evler, bu yüksek rantı yaratacak koşullara sahiptir. Bankacılar, İstanbul'daki evlerin %70'inin (ve elbette ki nüfusun da % 70'i), kredi ve sigorta primlerine konu olamayacak durumda bulunduğunu hesap etmişler. Ve, % 70 gibi oldukça yüksek bu oran, geriye kalan % 30'ları da yüksek rant yaratmasını engelliyor. Son derece lüks apartman daireleri ve villalar, hemen yanı başında varlığını sürdüren gecekondu semtlerinin tedirginliğini yaşıyor. Ne de olsa bu topraklarda kıran kırana süren bir iç savaş var ve zenginler sürekli "gecekondulardan gelip boğazımızı kesecekler" tedirginliğiyle yaşamaya, bu tedirginliği bir sınıf içgüdüğü haline getirmeye alışmış durumdadır. "Kentsel dönüşüm" adıyla yapılan yıkımlar, hem burjuva sınıfın içgüdüsel tedirginliğini dindirmeyi amaçlıyor, hem de emekçi semtlerin kent dışına sürülmesiyle emlak rantının yükselişini sağlamayı amaçlıyor.

İkinci koşul, bu yıkım üzerinden gerçekleşiyor. Kentin rant sınırları içindeki emekçi semtler yerle bir edilip, molozları temizlendikten sonra, zengin ikametler ve ticaret merkezleri için, inşaat sahasına dönen bölgenin ulaşımının kolay hale getirilmesi gerekiyor. İstanbul belediyesinin "2012'de rahatlamaya olacak, 2023'te sorun çözülecek" şeklindeki müjdesi esasında, hangi bölgelerin yüksek rant getirisine uygun hale getirileceğinin müjdesidir. İstanbul belediyesinin ulaşım ağı projelerinde belirlenen merkezler Anadolu yakasında Kartal ve Dudullu; Avrupa yakasında ise Zeytinburnu, Bağcılar, Yenibosna ve Alibeyköy. Buralar, önce "Kentsel Dönüşüm"le, sonra metro çalışmalarıyla "yüksek rant bölgeleri" olarak banka ve sigorta şirketlerinin hizmetine sunulmaya hazırlanıyor. Kapitalist dünyanın bütün metroları gibi, İstanbul'un metrosu da bankaların kasalarına para ve rant taşıyacak. Zeytinburnu'nun "en tehlikeli deprem bölgesi", Bağcılar ve Alibeyköy'ün ise "Kentsel Dönüşüm" hedefi haline gelmesi boşuna değil.

Mecliste kabul edilen yasayla birlikte, belediyeler yıktıkları emekçi semtlerin arazilerini hemen Toplu Konut İdaresi'ne devredecek. Belediyeler, rant bölgesine alt-yapı ve ulaşım yolları yetiştirmeye soyunurken, TOKİ'de büyük inşaat şirketlerine bu arsaları 'hasılat paylaşımı' esasına göre ihale edecek. Hâsılat paylaşımı, TOKİ'nin devrettiği arsa üzerinde yapılan evlerin satışından %10 anlamına geliyor. İnşaat şirketleri, TOKİ'nin arsalarından kapabilmek için, hâsılası yüksek görünen, oldukça masraflı projelere soyunuyorlar, bankalardan muazzam krediler alıyorlar. Emekçilerin yanına bile yaklaşamayacağı evler yükselirken, arsa ve inşaatlarda kredileri bulunan bankalar, yüksek gelirli ailelere ev kredisi açarak, emlak satışlarını hızlandırıyorlar. Böylece, bankalar, sigorta ve inşaat şirketleri ve aylık gelirleri 5 bin YTL'nin üzerinde olanların oluşturduğu bir "saadet zinciri" meydana geliyor. Metrolar, köprü ve kavşaklar, bu mutlu-mesut saadet zinciri elemanlarının akciğerleri olarak hizmet görüyor. İşte bu yolla İstanbul belediyesi, İstanbul'da yaşayan emekçilerin ulaşım sorununu çözmek için değil, ama bu saadet zincirinin gelirlerini yükseltmek için kolları sıvıyor. Ama her köprü-

kavşak çalışması her metro kazısı, emekçilerin trafikte geçirdiği çıldırtıcı saatleri arttırmaktan başka bir işe yaramıyor. Bu büyük ve dayanılmaz çilenin armağanı ise, kentlerin dışına sürülmek oluyor.

Bardağı Taşırmak Gerek

İstanbul, barındırdığı 10 milyondan fazla emekçiyle, proletaryanın başkenti. Ve burada emekçiler adeta burnundan soluyor. Sadece trafik çilesi yüzünden değil. Onları bu öfkeli ruh haline doğru iten binlerce sebep var. Ve trafik işkencesi, bütün bu binlerce farklı sorunun, tıpkı çibanın başında toplanan irin gibi tek bir patlama noktasında birikmesinin aracı haline geliyor. Trafik işkencesi, emekçilerin öfkelerini isyana çevirmek için, bardağı taşıracak o tek damlayı biriktiriyor.

İstanbul emekçileri, trafik işkencesi içinde kendiliğinden patlayan isyanlara hiç de yabancı değil. Bu türden isyanları belki düzenin temellerine yönelecek denli köklü ve uzun bir direniş yaratma dinamiklerinden yoksundur ama milyonlarca emekçiye, trafik işkencesi içinde insan yerine konulmamanın aşağılanmanın bir kader olmadığını kavratmaya yarar, moral açıdan bir destek, bir özgüven kazanma durumu yaratır. Ve uzun bir iç savaş içinde, bu türden küçük isyanlardan küçük zaferler elde etmek, hiç ama hiç küçümsenecek bir olgu değildir.

Görünen o ki, bugün dayanılmaz hale gelen trafik çilesi, dozajını her geçen gün arttırarak, yıllarca devam edecektir. Bu uzun işkence seanslarında, emekçilerin en çok biriktirdiği, öfkenin en yüksek olduğu patlama noktalarında bulunmak, devrimci ajitasyon için bulunmaz fırsatlar yaratıyor. Mademki bu iş daha uzun sürecektir, trafik isyanlarının kendiliğinden değil, planlı ve hesaplanmış olarak ortaya çıkmasını sağlayabiliriz demektir. Unutmayalım, bugün otobüs durağında birlikte isyana kalkanların, yarın yıkım ekipleri karşısında da aynı birliği göstermeleri daha kolay olur.

Açık ki, proletaryanın başkenti teslim olmayacak. Bizim de ona uygun davranmamız gerekiyor. □

Ve Zafer Artık Hiçbir Şeyi Affetmeyecek Kadar Tırnakla Sökülüp Koparılacaktır

19 Aralık 2000 tarihinde, tekelci burjuvazi ve onun devleti, devrimin moral ve ilham kaynağı olan zindanlardaki devrimci tutsaklara saldırıp 28 devrimci tutsağı katletmişti.

"Hayata Dönüş" altında yapılan bu katliamı lanetlemek, devrimci tutsakları ve onların kararlı mücadelelerini sahiplenmek için, Mücadele Birliği Platformu olarak 19 Aralık Salı günü saat 12.00'de Taksim Tünel Durağı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

Basının da yoğun ilgi gösterdiği açıklamamızda, Ölüm Orucu bandı ve kızıl bayrak üzerinde zafer işaretinin olduğu "19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız / Mücadele Birliği Platformu", "Onlar, 'Hayata Dönüş' Dedi Biz Kanlı Katliam Diyoruz" yazılı pankartlar açılırken, ayrıca üzerinde 19 Aralık katliamı sırasında ölümsüzleşen 28 devrimci tutsağın resimlerinin olduğu bir pankart açıldı. Saat 12.00'ü gösterdiğinde kızıl bayraklar açılırken bir yandan da üzerinde "Ölüm Orucu Sürüyor", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Zindanlar Yıkılımsın Tutsaklara Özgürlük" yazılı kuşlamalar yapıldı ve basın açıklamasına başlandı. Basın açıklaması metnini Mücadele Birliği Platformu adına Rojda Şendur okudu. Şendur, 19 Aralık 2000 tarihinde devletin, askeriyeye, polisyle, özel hareket timleriyle yirmi zindanda devrimci tutsaklara tarihin tanık olduğu en vahşice yöntemlerle saldırdığını, kepeçlerle cezaevlerinin duvarlarının yıkıldığını, iş makineleriyle çatıların delindiğini ve günlerce süren operasyonda devrimci tutsakların üzerine binlerce yakıcı ve boğucu gaz bombası atıldığını, devrimci tutsakların diri diri yakıldığını, üzerlerine yüzlerce kurşun yağdırıldığını söyleyerek; "Çok değil 1 yıl önce Ulucanlar Zindanı'nda yapılan katliam, devletin daha büyük katliam hazırlıkları içerisinde olduğunun habercisiydi. 10 devrimci tutsağın vahşice öldürüldüğü bu katliamda devlet amacına ulaşamamıştır. (...) Adına hayasızca 'Hayata Dönüş O-

perasyonu' denilen bu katliamın amacı, ölüm döşegindeki teknelci kapitalist sistemi hayata döndürmektir.

Bunun için onlarca devrimci tutsak katledildi; bunun için yüzlerce devrimci tutsak en ağır şekilde yaralandı, işkenceden geçirildi. Bunun için devrimci tutsaklar diri diri yakıldılar; silahlarla tarandılar" dedi.

Basın açıklaması sırasında sık sık "Zindanları Yıkılımsın Tutsaklara Özgürlük", "Murat Ördekçi Ölümsüzdür", "Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Behiç Aşçı Yalnız Değildir" şeklinde sloganlar atılırken Rojda Şendur basın açıklamasını şu sözlerle sonlandırdı; "Murat Ördekçi yoldaşımız, Sağmalcılar Zindanında üzerine açılan ateş sonucu kasığından vurularak ölümsüzleşti. Bütün yaşamını işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesine, komünizm davasına adanmış olan Murat Yoldaş, devrimci tutsakların asla teslim alınmayacağını, yaşamları pahasına burjuvaziye karşı savaşmayı sürdüreceklerini göstererek ölümsüzleşti. (...) F tipi hücrelere kapatılan devrimci tutsaklar, savaşımı burada da sürdürdüler. Yüzlerce devrimci tutsak, F tipi zindanların kapatılması için Ölüm Orucu eylemine başladı.

Ve 19 Aralık katliamından bugüne, 122 insan ölümsüzleşti. Tarihin tanık olduğu en kanlı katliamlardan biri olan 19 Aralık katliamı sürüyor. Buna karşılık Ölüm Orucu eylemi de sürüyor. Devrimci tutsaklar en eşitsiz koşullarda onurun ölümden güçlü olduğunu göstererek savaşımı sürdürüyorlar. Ve Avukat Behiç Aşçı, bugün eyleminin 259. gününde. O, bir avukat olarak zindanlardaki devrimci tutsaklara, yaşamını ortaya koyarak sahip çıkıyor. Biz buradan, herkesi bir kez daha 19 Aralık katliamını lanetlemeye ve devrimci tutsaklara, onların kararlı mücadelesine sahip çıkmaya çağırıyoruz"

Basın açıklamasının hemen ardından 19 Aralık katliamı sırasında tutsak olan ve o katli-

amı birebir yaşayan Vefa Serdar söz aldı.

Serdar içerisinde "Günler ağır / Günler ölüm haberleriyle geliyor / En güzel dünyaları yaktık ellerimizle / ve gözümüzde kaybettik ağlamayı / bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp gitti göz yaşlarımız / ve bundan dolayı / biz unuttuk bağışlamayı... / Varılacak yere kan içinde varılacaktır. / Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar / tırnakla sökülüp koparılacaktır..." dizelelerinin olduğu Nazım Hikmet'e ait Zafere Dair adlı şiirini okudu. Daha sonra 19 Aralık Katliamıyla ilgili olarak Mücadele Birliği Platformunun çıkardığı bildirimler İstiklal Caddesi'nde basın eşliğinde dağıtıldı. □

İZMİR'DEN 19 ARALIK EYLEM VE ETKİNLİKLERİ

19 Aralık zindan savaşlarının yıldönümü yaklaşırken biz 19 Aralık Katliamını duyurmak F tipleri sorununu toplumun gündemine sokmak çeşitli eylem ve etkinlik programı hazırladık .

Yapacağımız basın açıklamasının çağrısını yapmak ve işçi emekçilere 19 Aralık'ı anlatmak için hazırladığımız, üzerinde "Emeğin Tutsakların Kürt Halkının Özgürleşmesi için Mücadele Birliği" ve "Tutsaklar Halkların Onurudur" yazan afişler hazırlayıp 15 gün önceden çalışmalarımıza başladık. İzmir'in bir çok emekçi semtine (Kadifekale Limontepe, Güzeltepe) ve merkezlere(Çankaya, Bornova, Basmane) yaptığımız afişler oldukça ilgi çekti. Afişler bazı faşistlerin de ilgisini çekmişti ve bazı faşist sitelerde bu eyleme saldırmak için bazı yazışmalar yapılmıştı.

Ayrıca İzmir Ayışığı Müzik Grubu Sıra Neferi Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Kadifekale semtinde bir konser vererek Kürt işçi ve emekçileri devrimci tutsakları sahiplenmek için yapacağımız basın açıklamasına çağırdı. Etkinlik 17 aralık Pazar akşamı saat 19.00'da başladı. Grup Sıra Neferi ezgi ve marşlarını söylemeye başlamadan Kadifekale deki Kürt halkını etkinliğe çağırmak için mahallede bildiri-ler dağıttı. Saat 19.00 olduğunda ses sisteminin gelmesinin ardından grup şarkılarını devrimci tutsaklar için seslendirmeye başladı. Bir süre sonra evlerinden çıkan insanların ve çevredeki Kürt gençlerinin toplanmasıyla etkinliğin coşkusu artmaya başladı. Etkinlik başladıktan bir süre sonra etkinliğin haberini alan sivil polisler uzak bir yerden etkinliği izleyip kameraya çekmeye başladı. Bunun üzerine Sıra Neferinin yaptığı "Faşist TC. bugüne kadar bizi katletti. Diyarbakır'da Şırnak'ta zindanlarda bizim üzerimize bombalar yağdırdı, ama bizleri asla yıldıramadı. Şu anda buradalar bizi çekiyorlar biliyoruz. Ama bu da bizi vazgeçiremeyecek. Özgürlüğü için ayağa kalkan Kürt halkını ve işçi ve emekçileri asla yıldıramayacaklar" şeklindeki konuşmasından sonra çevredeki Kürt gençleri polisleri taşlamaya başladı ve polisler uzaklaşmak zorunda kaldı. Grup sıra neferi Kürtçe ve Türkçe marşlarıyla etkinliğe katılan Kadifekaleli insanların coşkusu- nu artırdı. Özellikle Kadifekale'de kendini yakan Rahşan Demirel'i anlatan Rehşan isimli Kürtçe şarkı söylenirken balkonlardaki anaların zılgıtları bizlere de coşku verdi. Dinletinin sonunda 13 Mart marşı coşkuyla söylendi. 13 mart marşının ardından dinleyenler arasından "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği" ve "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganları yükseldi. Grup Sıra Neferi "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "Disa Disa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan" sloganlarıyla dinletilerine son verip dinleyenleri basın açıklamasına davet etti.

Faşistlerin sitelerinden yaptıkları linç çağrısını okuduktan sonra basın açıklaması için çalışmalarımızı daha da hızlandırdık. Bir bildiri hazırlayarak 17 Aralık'ta Bornova'da gerçekleştirilen basın açıklamasında yaygın bir şekilde dağıtarak bu faşist saldırı hazırlığını teşhir ederek basın açıklamamıza çağrı yaptık. Bu faşist çeteye gerekli cevabı vermek için tüm hazırlıklarımızı yapıp eylem saatinde yani 19 Aralık Salı günü saat 13.30 da duyurduğumuz gibi eylem alanına gittik. Alandaki polislerin ve basının yoğunluğu dikkat çekiciydi. Eyleme yaptığımız çağrılardan kaynaklı çeşitli devrimci demokrat kurumlar ve bazı sendikalar da destek için gelmişlerdi. Pankartımızı açıp önlüklerimizi giydikten sonra eylemimize Grup Sıra Neferinin söylediği "Çav Bella" ardından da Kürtçe Hernepeş marşıyla başladık. Grup Sıra Neferi'nin seslendirdiği marşlar çevreden gelip geçenlerin yoğun ilgisiyle karşılandı. Hatta çevrede toplananlar arasından bazı gençlerin marşlara katıldığını gözlemledik. Marşların ardından "Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir" sloganını atıp basın açıklaması okunmaya başladı. Açıklamada; "O gün, sermaye düzeni sadece tutsaklara saldırmamıştı. Bu saldırıyla hedeflenen sadece tutsaklar değildi. Düzenin hedef tahtasında tüm emekçi sınıflar, onların iktidar mücadelesi, kürt halkının özgürlük mücadelesi yani devrim vardı. Giderek daha fazla içinden çıkılmaz bir ekonomik ve siyasi kriz içine giren düzen, emekçi sınıflardan yükselebilecek isyanı engellemek için onlara gözdağı vermek, bunu başaramasa bile öncülerinden koparak zayıf düşürmek istiyordu" denildi. Ve "Durumun bilincinde olan tutsakların bu saldırıya karşı koyuşu F-tipi zindanlarda da devam etti, ediyor. Tutsaklar ÖLÜM ORUCU eylemiyle saldırıya karşı koyuşlarını sürdürdüler. Ve bu güne kadar 122 kişinin yaşamını yitirmesine karşın, kararlılıkla ÖLÜM ORUCUNU sürdürüyorlar. (...) Sizleri, F-tiplerine karşı zindanlarda ÖLÜM ORUCU ve sokaklar da çeşitli biçimlerde süren eylemleri desteklemeye, burjuvazinin saldırısına karşı emekçi sınıfların mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz. Ve diyoruz ki, tutsaklar özgürleşmeden emekçi sınıflar özgürleşemez" denildi.

Açıklamanın ardından "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir", "Bütün İktidar Emeğin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarını attıktan sonra eylemi bitirdiğimizi duyurduk.

Eylem alanında internet sitesinde çağrılar yapan it sürüsünden birkaç kişinin de olduğunu gördük ama devrimin gücünü gördükten sonra bırak saldırmak seslerini bile çıkaramadılar.

19 Aralık'ın yıldönümünde devrimci tutsakların yalnız olmadığını tüm baskılara katliamlara rağmen devrimin güçlenerek geliştiğini göstermiş olduk. Bundan sonrada devrimci tutsakların dışarıdaki sesi olmaya devam edeceğiz.

**YAŞASIN İŞÇİLERİN
MÜCADELE BİRLİĞİ!
DEVRİMCI TUTSAKLAR YALNIZ
DEĞİLDİR!
19 ARALIK KATLİAMINI UNUTMADIK,
UNUTTURMAYACAĞIZ!**

İzmir Mücadele Birliği Platformu

ADANA'DA 19 ARALIK MITİNGİ

19 Aralık katliamı, Adana'da da yürüyüş ve mitingle lanetlendi. 17 Aralık Pazar günü gerçekleşen eyleme saat 11:30'da İnönü Parkı'nda toplanılmasıyla başladı. Pankartlar açılıp kortejler oluşturulduktan sonra mitingin yapılacağı İstasyon Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi.

Bizler de "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" yazılı ve Mücadele Birliği Platformu imzalı pankartımızla yürüyüşteki yerimizi aldık. Yarım saati aşan yürüyüş esnasında kızıl bayraklarımızı dalgalandırarak düzenli bir kortej oluşturduk. Yürüyüş boyunca ve miting esnasında "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Tutsaklara Kalkan Elleri Kırdık Kıracacağız", "Faşist Devleti Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız", "Murat, Sibel, Aysun Yoltaş Yaşıyor, Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Ya Devrim Ya Ölüm" sloganlarını gur bir şekilde haykırdık. Alana girişte, arama noktasında polislerle Halkevi üyeleri arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Bu esnada bütün kitle tarafından hep bir ağızdan "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganı atıldı. Daha sonra polisin geri adım

atmasıyla gerginlik sona erdi.

Miting, ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından organizasyon tertip komitesi tarafından hazırlanan basın açıklaması okundu. Daha sonra sahneye çıkan Grup Diyar ezgilerini devrimci tutsaklar için söyledi. Çekilen halayların ardından eylem sona erdi.

Sürdürülen Ölüm Orucu eylemi ve yeni TMY ile zindan sorunları bugünlerde yine birçok demokratik kitle örgütünün, siyasi partinin, aydın ve sanatçıların gündemine girdi. Fakat 19 Aralık dönemindeki dar bakiş açısının hala sürdüğünü açık bir şekilde görebiliyoruz. Sorun yine insan hakkı sorununa indirgenerek duvar, kapı, kilit sorunu haline getiriliyor. Asıl sorunumuz iktidar sorunudur. Bu sorunu çözmediğimiz müddetçe, yani emeğin iktidarı gerçekleşmediği sürece sorun farklı şekillerde karşımıza çıkacaktır. Zindan sorunu artık işçi ve emekçilerin sorunu olmak zorundadır. Nasıl ki IMF programı 19 Aralık katliamından sonra bir bir uygulamaya konulduysa günümüzde tutsakların mücadelesinin sahiplenilmemesi işçi ve emekçiler açısından çok daha büyük bir yıkım getirecektir. Dönemin başbakanı faşist Ecevit, "cezaevlerinde düzeni sağlamadan sokaklarda düzeni sağlayamayız" demişti. Bizler de artık haykırmalıyız: "Devrimci tutsaklar özgürleştirilmeden emekçi sınıflar özgürleşemez."

**ZINDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!
19 ARALIK KATLIAMINI
UNUTMADIK
UNUTTURMAYACAĞIZ!**

Adana Antep Mücadele Birliği Platformu

19 Aralık Katliamının Yıldönümünde Antep'te Eylemler

19 Aralık katliamının yıldönümü Antep'te de eylemlerle karşılandı. Öncelikle Antep Barosu'na bağlı bir grup avukat adliye kapısının önünde saat 12:00'de alkışlarla toplandı. Ardından basın açıklaması okundu. Açıklamada Behiç Aşçı'nın ölüm orucu eyleminin 259. gününde olduğuna, adalet Bakanlığının adım atması ve zindanlardaki uygulamaların sona erdirilmesi gerektiğine değinildi ve alkışlarla eylem sona erdi.

İkinci eylem ise saat 13:00'te gerçekleştirildi. İnsan Hakları Derneği çağrısıyla düzenlenen eylem için Yeşilsu Parkı'nda toplandı. Kortej oluşturularak Adliye önüne kadar bir yürüyüş gerçekleşti. Yürüyüş boyunca "19 Aralık Şehitleri Ölümsüzdür", "İçerde Dışarıda Hücreleri Parçala", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları atıldı. Okunan basın açıklamasından sonra bizler de "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" ve "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar" sloganlarını haykırdık. Mücadele Birliği Platformu olarak katılım sağladığımız bu eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Antep Mücadele Birliği Platformu

19 Aralık Ve Ölüm Orucu Üzerine Bilgilendirme Çadırı

Emek Kültür Merkezi, 19 Aralık 2000 yılındaki zindan savaşları ve F Tipi zindanlardaki yaşananlar ile sürmekte olan Ölüm Orucu Eylemi hakkında bir bilgilendirme çadırı kurdu.

16 Aralık Cumartesi günü, Emek Kültür Merkezi'nin bulunduğu şehir olan Reutlingen'in en merkezi meydanında saat 12.00'de açılan masa, günler öncesinden yapılan çalışmayla ortaya çıkarılmış ürünlerle doluydu. Birçok resim, belge, doküman ve çizim, Almanca açıklamalarla Almanyalı emekçilerin bilgisine sunuldu.

19 Aralık Katliamının niçin yapıldığını, bu saldırının boyutunu ve F Tipi zindanlardaki baskıların-direnişlerin ve Ölüm Orucu eyleminin anlatıldığı çok sayıda bildiri, 4 saat boyunca yoğun şekilde dağıtıldı. Bildiriyi alan bir çok kişi okuyarak yollarına devam ettiler.

Bilgilendirme çadırımızın görsel olarak ilgi çekici olmasına özen göstermiştik. Kafes biçiminde yaptığımız hücrenin içine, Almanca olarak yazılmış "122 İnsan F Tipi Zindanlarda Öldü, Ölüm Orucu Sürüyor" dövizini ile, Ölüm Orucunu sürdürenlerin resimlerini astık

Çadırın önündeki panoya yerleştirdiğimiz, F Tipi zindanlardaki tutsakları ve direnişleri tasvir eden el çizimi resimler, bir çok insanın ilgisini çekti.

Çadırın içinde, masa sorumlusu ile Almanca'yı iyi bilen biri, daha fazla bilgi almak için gelen insanlarla ilgilendiler. İçinde 19 Aralık'tan bu güne kadar yaşananların özetlenerek anlatıldığı, çarpıcı resimlerle dolu geniş bir dosya, bilgi almak isteyen emekçilere açıldı. Dosyayı gören ve yoldaşlarımızla konuşan birçok kişi,

daha fazla bilgi almak üzere hazırladığımız internet adres kağıdına isimlerini ve mail adreslerini kaydettiler.

Daha önce açtığımız bilgilendirme masalarından edindiğimiz tecrübe ile, ilgili ve duyarlı insanları, küçük de olsa birşeyler yaptırmak amacıyla kartlar hazırladık. Üzerinde Behiç Aşçı, Sevgi Saymaz ve bir çok devrimci tutsağın adreslerinin yazılı olduğu kartları göndermek üzere bir çok kişi aldı. Bazı emekçiler, düşüncelerini kendi dillerinde henüz masamızdayken yazmaya başlamışlardı. Eylemciler ve tutsaklar için küçük bir dayanışma olacağını düşündüğümüz kartları alan bazı duyarlı insanların tavırları bizi sevindirdi.

Reutlingen kentinde Türkiyeli faşistler yaygın ve örgütlü. Olabilecek herhangi bir provokasyona ya da saldırıya karşı bir grup koruma görevlisi arkadaşımız çadırın bitiş saatine kadar çevrede durdu. Faşistler ise oradan geçerken sadece dış bileyerek bakabildiler.

Her devrimin temel sorunlarından biri olan, zindanların yıkılması, tutsakların özgürleştirilmesi mücadelesini yaymak ve duyurmak, politik bir görev olduğu kadar insani bir sorumluluk. EKM, bu insanlık görevini sürdürmeye devam edecek.

Reutlingen Emek Kültür Merkezi

Saldırlara Karşı Almanya'da Basın Açıklaması

Faşist devlet, devrimden duyduğu büyük korku ile her geçen gün daha yoğun bir biçimde devrimci-komünistlere yönelik saldırılarını sürdürüyor Devrimciler uydurma gerekçelerle tutuklanıyor, demokratik kitle örgütleri basılıp, talan ediliyor, üzerlerindeki abluka devam ettiriliyor Türkiye ve K.Kürdistan'ın toplumsal, siyasal koşulları devrimi güncel bir sorun olarak gündeme getirirken, faşist devlet, bu saldırılarla ömrünü uzatmaya çalışıyor.

Bizler, Almanya'nın Frankfurt kentinde Agif, Adhf, Bir-Kar, Atif ve Mücadele Birliği olarak, Türkiye'de düzmece gerekçelerle tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması, baskına uğrayan, abluka altında tutulan demokratik kitle örgütleri ve kurumlara yönelik baskınların sona erdirilmesi için, Türki-

ye, K.Kürdistan ve Avrupa'da başlatılan kampanyaya 16 Aralık 2006 tarihinde Alte Oper Meydanı'nda düzenlediğimiz basın açıklamasıyla destek verdik. Faşist devlet, devrimcilere, komünistlere dönük saldırılarında nasıl tek bir cephe halinde saldırıyorsa, bunların saldırılarına da devrimci dayanışmayı yükselterek yanıt vermek büyük önemdedir. Bu bilinçle yapılan basın açıklamasına 30-40 civarında insan katıldı. Basın açıklaması ortak hazırlanan Almanca metnin okunmasından sonra sona erdi

**YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!
10 EYLÜL TUTSAKLARINA ÖZGÜRLÜK!
ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

Frankfurt'tan Bir Mücadele Birliği Okuru

ESKİŞEHİR 19 ARALIK PROTESTO EYLEMİ

19 Aralık 2000 yılında, faşist devlet tarafından, 28 devrimci tutsağın katledilmesinin üzerinden 6 yıl geçmesine rağmen, devletin yaptığı bu katliam, unutulmadı, unutturulmayacak.

Eskişehir’de bu katliamı protesto etmek için Atatürk caddesi önünde saat 13:00’ de toplanarak kortej halinde basın açıklamasının yapılacağı, Adalar Migrosun önüne doğru yürüyüşe geçtik. Yürüyüş boyunca “Baskılar Bizi Yıldıramaz”, “Behiç Aşçı Onurumuzdur”, “Gürcan Görüroğlu Onurumuz-

dur”, “Sevgi Saymaz Onurumuzdur”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma” sloganları atıldı.

Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında, 19 Aralık 2000 yılında ülkenin bulunduğu ağır ekonomik ve siyasi bunalımın sonucu, içeriye hakim olmadan dışarıya hakim olunamayacağı düşüncesiyle, hayata dönüş, şefkat, kurtarma gibi nitelemelerle, devletin cezaevlerine iş makineleriyle, ağır kimyasal silahlarla, ordusu ve polisi ile yaptığı saldırıyla, insanların diri diri yakıldığı, cesetlere dahi işkence yapıldığı, 28 devrimci tutsağın katledildiği, 150 kişinin ise sakatlandığı, katliamın hemen ardından binlerce tutsağın F tipi hücrelere kapatıldığı, tutsaklara yönelik baskıların, şiddetin hala devam ettiği, Devrimci tutsakları teslim almayı amaçlayan bu saldırılar ile Devrimci İradenin teslim alınmayacağı, Ölüm Orucu eylemlerinde 122 kişinin ölümsüzleştiği, Avukat Behiç Aşçı, Gürcan Görüroğlu ve Sevgi Saymaz’ın Ölüm Orucu eylemlerinin hala devam ettirdiği belirtilen basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

**19 ARALIK KATLİAMINI UNUTMADIK
UNUTTURMAYACAĞIZ!**

**ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA
ÖZGÜRLÜK!**

DEVİRİM SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

Eskişehir MücadeleBirliği Platformu

ALMANYA’DA ORTAK MİTİNG

Sınıflar mücadelesinin dünya üzerindeki vardığı aşamanın, bütün devrimci çevreleri birlikte hareket etmeye zorladığı, artık herkesçe bilinen bir olgu.

Almanya’da iki hafta önce Anadolu Federasyonu’na ait birçok dernek, polis tarafından basılmış, derneklere ait cd’lere ve dokümanlara el konulmuştu. Stuttgart’ta faaliyet yürüten Anadolu Federasyonu’na bağlı dernek de bu pervasız saldırılara maruz kaldı.

İki kişinin tutuklanmasıyla Almanya ayağı sona eren saldırılar, bu sefer Türkiye’de TC polisi eliyle sürdürülmüştü. Egemen sınıfların bu karşı devrimci saldırısına verilen en iyi yanıt İstanbul sokaklarındaki çatışmalar idi. Bu çatışmaların etkisi internet ve çeşitli Arap tv’leri aracılığıyla dünyanın bir çok

yerine ulaştı.

Stuttgart ve çevresinde faaliyet sürdüren Türkiyeli, Almanyalı, Lübnanlı ve Filistinli grup ve demokratik kitle örgütleri bu ve benzeri karşı devrimci saldırıları protesto etmek amacıyla, 16 Aralık Cumartesi günü Stuttgart’ın merkezi bir yerinde ortak bir miting düzenlediler. Saat 16.00’da başlayan mitingde saldırılar hakkında bilgiler veren ve Alman polisini kınayan konuşmalar yapıldı. Yine 10 Eylül operasyonu ile ilgili konuşmaların da yapıldığı mitingde, bir çok insanın dikkatini çeken ajitasyon yapıldı. Saldırıları kınayan ve dayanışmayı bildiren ortak pankartların açıldığı mitingde, Mücadele Birliği Platformu’nun da imza attığı ortak bir bildiri dağıtıldı.

Mitingde en çok atılan slogan “En-

ternasyonal Dayanışmayı Yükselt” idi.

Farklı ulus emekçilerin örgütlülükleri, son dönemde Almanya’da bir çok konuda birlikte hareket etme eğilim ve isteğindeler. Özellikle 2006 yazında meydana gelen Lübnan savaşı sırasında Almanya’da bulunan Türkiyeli ve Ortadoğulu emekçilerin mücadele birliği, kendi çevresine Almanyalı çeşitli sol grup ve parti örgütlülüklerini de dahil etmişti. Emek Kültür Merkezi ve Mücadele Birliği Platformu’nun da destek verdiği Türkiyeli, Almanyalı, Filistinli ve Lübnanlı grup ve demokratik kitle örgütlülüklerinden oluşan birliktelik, bu konudaki arayışların ve ilerlemelerin süreceğine işaret ediyor

**Almanya
Mücadele Birliği Platformu**

ARTAN HAYAT PAHALILI

Seçim yılına giriliyor. Tekelci sermayenin partileri, daha şimdiden, emekçi oylarını nasıl avlayacaklarının işaretini veriyorlar. CHP, her zamanki bilinen çığırtkanlığıyla, "laiklik elden gidiyor" salvoları arasında, kendine bir yol bulmaya çalışacak. Buna ek olarak "Ulusal Değerler" in ön plana çıkartılacağı bir seçim propagandası düşünüyorlarmış. Türkçesi, "biz MHP'yle şovenizm yarışına gireceğiz" olmalı.

AKP'ninse, son dört yılın ekonomik görüntüsü üzerinden bir seçim propagandası yapacağı anlaşılıyor. Ekonominin görüntüsünü veren, istihdam, büyüme, enflasyon, borsa, faiz gibi rakamlardır. Emekçiler acaba en çok hangi göstergeye ilgi duyuyorlar?

Ekonominin her yıl ne oranda büyüdüğü, geniş emekçi yığınların pek ilgiledikleri bir konu değil. Bu büyümenin kendilerine ve yakın çevrelerine nasıl yansıtıldığına baktıklarında, avunup sevinecek bir şey görmüyorlar. AKP yönetimi, istihdam rakamları üzerinden de bir seçim propagandası yapamaz, çünkü istihdam sorunu, tam da iki seksen uzandıkları bir konudur. Şimdilik istatistik kurumları, ali cengiz oyunlarıyla işsizlik rakamlarını düşük gösteriyorlar ya, inanan yok. Emekçiler, işsizlik sorununun ne denli yakıcı olduğunu biliyor, dile getiriyorlar. Borsa, döviz, faiz oranları üzerinden bir seçim propagandası yapmak da akıl kârı değil. Emekçiler, sayıları bini bile bulmayan borsa oyunularından da, döviz faiz oyunlarından da oldukça uzaktalar.

Geriye yalnızca enflasyon oranı kalıyor. AKP, seçim yılı boyunca enflasyonun düşüşü üzerinden seçim propagandası yapacak. Ve bu konuda, enflasyonla geçen onyıllar boyunca emekçilerin kafasında oluşmuş bulunan yanlış kavrayış, kuşkusuz bu propagandanın etkisini artıracaktır. Bu yanlış kavrayış, enflasyon yükselirse hayat pahalılığı artar, düşerse, geçim de ucuzlar biçimindeki kavrayıştır. Seçim yılı boyunca çokça işiteceğimiz "enflasyon düştü" efsanesine ise enflasyonla emekçilerin geçim derdi ilişkisine bakmakta fayda var.

Nasıl Yükseldi Nasıl Düştü?

Enflasyon olgusu, yani malların fiyatlarında süregelen artış, 20. yüzyılda toplumsal bir sorun haline geldi. En çarpıcı olanı, Birinci Dünya Savaşı sonrası Almanya ve bir dizi ülkede görülen ve yüzde bir milyon gibi inanılmaz rakamlara ulaşan "hiper enflasyon" dönemi idi. Bu hiper enflasyon döneminin özelliği, tüm kaynaklarını savaşa yönelten tekelci kapitalist sistemin, maaş ve ücretlerin yanında, dağ gibi yığılan borçlarını, banknot basarak ödemeye kalkışmasıydı. Oysa, temeli 19.yüzyılda atılan banknot basma sistemine göre, bankalar ancak rezervlerinde bulunan altın kadar para basabiliyorlardı. Bu sistem, kapitalizmin meta dolaşımı mantığına tamamen uygundu. Kapitalizm, üretilen metallerin karşılığında değişebildiği bir evrensel dolaşım aracı yaratmıştı ve o da altından başkası değildi. Bu yüzden, dolaşım aracı olarak hizmet edebilecek her banknotun, elde edilmiş altın değerini temsil etmesi, sistemin sağlıklı işlemesi için temeldi. Elde bulunan altından daha fazla banknot basıp, bunu dolaşım aracı olarak piyasaya süren her ülke, enflasyon sorunuyla boğuşmak zorunda kalıyordu. İşte, Dünya Savaşı sonrası ücretleri, maaşları ve şirket borçlarını banknot basarak kapatmaya çalışan Almanya gibi ülkelerin, hiper enflasyonla tanışmaları bu yüzden olmuştu. 1920'li yılların hiper enflasyon dönemi, dolaşım aracı olarak işlev gören kağıt paranın, bir altın karşılığı olması ve "gerekli olan" dan daha yüksek miktara çıkmaması gibi önemli derslerin öğrenilmesine vesile oldu.

1960'lı yılların sonlarında, enflasyon bir kez daha ortaya çıktı. Bu kez, enflasyonu körükleyen, bağımlı ülkelerin borçlanmalarıydı. Emperyalist sermayeye bağımlı olan ülke ekonomileri, ihtiyaç duydukları ithal ürünleri satın alabilmek için içeriye döviz pompa ettiler. Dahası, ihracat yapabilmek için, kendi paralarının değerini düşürmek yani devalüasyona gidebilmek için, para basanlar da oldu. Sonuçta, bağımlı ülkeler, sahip oldukları altın rezervinden daha çok ve gerekli olandan yüksek miktarda banknotu dolaşıma süre-

rek, enflasyonun tırmanmasına seyirci kaldılar. Enflasyon oranı yükselen bağımlı ülkeler, biriken borçlarını kapatmak için, enflasyon oranı üzerinden borçlanmak zorunda kaldılar. Böylece, birbirlerini yükselten enflasyon-faiz sarmalı, bağımlı ülkelerin başına bela oldu. 80'li ve 90'lı yıllar, tüm bağımlı ülkelerde enflasyon kabusuyla geçti.

2000'li yılların başından itibaren, kabus görme sırası emperyalist ülkelerdeydi. Sorunları enflasyon değildi ama, ellerinde muazzam ölçülerde servet birikmiş, kârlı yatırımlar haline getirilemeyecek denli şişkinleşmişti. Emperyalist sermaye, bu fazlalığı değersizleştirerek, buhar olmasına göz yumamazdı. Büyük krizin sinyali, ABD borsalarında görülmeye başladığında, ABD'nin başını çektiği emperyalist sermaye, bu fazlalık sermayeyi tüm bağımlı ülkelere kredi olarak pompalama yoluna gitti.

İyi ama, bağımlı ülkelere pompalanan bu para, enflasyonu daha da tehlikeli hale getirmeyecek miydi? Hayır. Söz konusu para, kredi biçiminde kullanılan paraydı, dolaşım için değil ve bu türden paralar (kredi-para), dolaşımdaki para miktarını düşürür. Çünkü bir çok ödeme, bolca bulunabilir krediler sayesinde ertelenebilir ve alacak-borç ilişkisi, hiçbir fiili ödemeyi gerektirmeyen bir takasla halledilebilir. Kredi sayesinde dolaşımdaki para, gerekenin altına iner. Enflasyon, sisteme giren her tür banknotla ya da parayla yükselmez. Enflasyonu yükselten, metallerin dolaşımını sağlayan türden paranın miktarındaki artıştır.

Derviş'in Sünger Ekonomisi

Türkiye'nin emperyalist sermayenin pompaladığı kredi-paraları emebilecek bir süngersi yapıya kavuşması gerekiyordu. Oysa Türkiye, 2001 yılı Şubat ayında, dış krediden çok iç borçlanmayla dönen bir çarka sahip bulunuyordu. Bu iç borç çarkının dış borçla takası için, 2001 şubatında patlak veren o büyük yıkıma ihtiyaç vardı. Harekete hemen geçildi. Emperyalist tekeller, birkaç milyar doları yurtdışına çektiler, Türkiye'nin kredi notu düşürüldü

İÇİ DEVRİMİ BESLİYOR

ve borçla dönen bir ekonomide, döviz musluklarının kapanması neticesinde, faizler bir anda yukarı doğru tırmanışa geçti. Tüm şirket ve bankaları panik havası sardı, gecelik faizler yüzde onbin gibi inanılmaz bir rakamı gördü. Dövizini yeniden çekebilmek için, çok yüksek bir devalüasyon yapıldı, ekonomi birkaç günde %40 oranında küçüldü. Tabii, bu gibi durumlarda IMF, kapının hemen arkasında heyetle birlikte bekler. Ve IMF, 2001 yılında ABD'nin başını çektiği "kredi pompalama" zincirine, Türkiye'yi de ekleyiverdi, yeniden kurguladığı çarkın denetimini ve yerleşmesini, emperyalist sermayenin çok güvendiği Kemal Derviş'e devretti.

K.Derviş'in gözetiminde kurulan yeni borç çarkı sayesinde, Türkiye ekonomisi emperyalist sermayenin fazlalıklarının "sıcak para" olarak emilip kâra dönüştüğü bir "finans cenneti" haline geldi. Pompalanan para, iç borcu dış borca çeviren, döviz fiyatını düşüren kredi musluklarının sonuna kadar açılması sayesinde enflasyonu da düşüren cinsten bir kredi-paraydı.

Bu şekilde düşen enflasyon, büyük tekelin işine yaradı sadece. Yüksek enflasyon ortamında, üretilmiş her metanın fiyatı artar. Bu yüksek enflasyon sayesinde, teknik açıdan büyük tekelin rekabet edemeyen ve maliyetleri daha yüksek olan şirketlerin malları, oldukları yerde değerlendirilerek, bu küçük ölçekli şirketlerin karlarını yükseltiyordu. Bu şirketlerin piyasadan silinmesine enflasyon engel oluyor, büyük tekelin pazarlar üzerindeki tam egemenliği bir ölçüde engelleniyordu. Enflasyonun düşüşü, küçük ölçekli şirketlerin bu avantajlarını elinden aldı. Tekeller, gerek sermaye yapılarıyla, gerekse teknik üstünlükleri ve düşük maliyet unsurlarıyla, bu küçük sermayenin canına okuyacak fırsatı yakalamış oldular. Düşük enflasyon ortamında tekelin, hızla genişlediler, pazarlara daha büyük oranlarla yayıldılar.

Pompalanan sıcak paranın emilmesini sağlayan en önemli çark, yüksek faiz oldu. Yerli paraya ödenen yüksek faizin neredeyse yarısına mal olan ucuz döviz, dış borçlanmayı ve dış krediyi cazip hale getirip teşvik etmenin yolu oldu. Faizi yüksek

YTL bir yatırım aracı, döviz ise ödemeler ve dolaşım için kullanılan para halini aldı. Gerçekte, 2002-2006 yılları arasında Merkez Bankası, deli gibi Türk Lirası basmış olsaydı bile, basılan bu paralarla enflasyon yükselmezdi. Çünkü, basılan para, sisteme dolaşım aracı olarak girmezdi. Ucuz döviz dururken, kim bakardı YTL'nin yüzüne?! Eh, bu çarkın kazançlısı da, elbette "düşük döviz fiyatı-yüksek faiz" sisteminden, son dört yılda yüzde 6.000 kâr elde ettikleri hesaplanan "sıcak-para" pompalayıcısı emperyalist finans-kapital oldu.

Peki Ya Emekçiler?

Enflasyonu düşüren mekanizma böyle işledi, tekelleri ve emperyalist finans-kapital odaklarını ziyadesiyle memnun etti. İyi ama bu düşük enflasyon ortamından emekçilerin de memnun olması gerekmez mi? Hayır gerekmiyor. Çünkü emekçileri asıl ilgilendiren sorun, enflasyon düzeyi değil, hayat pahalılığındaki artıştır. Yani, enflasyon karşısında ücret ve maaşların ne kadar eridiğidir. Eğer emekçilerin gelirleri enflasyon oranında yükselirse, hayat pahalılığı artmaz.

Ancak, elbette Türkiye'de böyle olmadı. İşçi sınıfı, kesintisiz bir mücadele ile, yüksek enflasyon karşısında hızla eriyen ücretleri yukarı çekmeyi başardı. Yine de 1980-2000 arasında, reel ücretlerde %40'lara varan erimeyi engelleyemedi. Gerçek ücretlerdeki bu düşüşte enflasyon, neden değil, bir araçtır sadece. Eğer işçi sınıfıyla egemen tekelci sermaye arasındaki sınıf dengeleri temel alınır, ücretlerindeki bu düşüş, enflasyon olmasa da gerçekleşirdi. Bir başka açıdan söylesek, işçi sınıfı şu anki gücünden öte bir güç yaratabilmiş olsaydı, çok daha yüksek enflasyon oranlarına rağmen, ücret düzeyini koruma olanaklarına sahip olurdu. Nitekim, oldukça düşük seyreden enflasyon oranına rağmen, işsizliğin çığ gibi büyüdüğü, burjuva sendikacılığın sınıfın genelini teslim aldığı son dört yılda yaşanan gelir kaybı; 1980 sonrası, 20 yılın yüksek oranlı enflasyon döneminin kayıplarını geçti.

Enflasyon düşüşüne rağmen, ücret ve maaşlarda görülen daha büyük düşüşler nedeniyle yoksullaşma oranı arttı, çok büyük bir servet, bir avuç zenginlerin ellerinde

birikti. Son dört yılda emekçiler lehine bir gelişme olmadığını görmek için, bozulan gelir dağılımı tablolarına bakmak yeter. Düzenli bir ücret gelirine sahip olan, en alttaki düzensiz gelire ve işsizliğe mahkum kalabalığın üzerinde yer alan ve bu nedenle, TÜİK istatistik tablolarında "orta kesim" olarak görünen milyonlar, hızla eriyorlar. Bu "orta" kesimden bir kişi yukarı doğru tırmanabilirken, dokuz kişi bir alt tabakaya, yoksulların katına düşüyor. Çünkü sürekli borçlanıyorlar, gelirlerini kaybediyorlar ve düşük enflasyona rağmen, hayat pahalılığı onları da teslim alıyor.

Çarpık Algılamayı Düzeltmek Gerek

AKP'nin "enflasyonu düşürdük" söyleminin emekçiler üzerinde bir etki yaratacağına şüphe yok. Çok uzun yıllar boyunca ortalama %40 seyreden enflasyonu, hayat pahalılığı ile özdeşleştiren bir yanlış algılamaya var. Kuşkusuz bu yanlış algılamaya, son dört yılın düşük enflasyon -daha da düşük ücretler sarmalında geçim kaynaklarının erimeye devam ettiğini gören emekçiler üzerinde, eski etkisini yitirebilecektir.

Ama eğer ekonomik gerçekler, otomatik olarak aynı paralelde sınıfların bilinçlerine yer etseydi, ne devrimci bir politikaya, ne de devrimci öncüye gerek kalırdı. Emekçi sınıfların politik kavrayış ve algıları, ekonomik gerçeklerin epeyce arkasından gelir. Politika ve ideoloji, değişmek için, daha uzun, zorlu ve öznel etkenin müdahalesini de gerektiren bir süreci bekler. Şimdi AKP, seçim yılında, emekçilerin ekonomik gerçekliğiyle çelişen "enflasyon düştü, geçim ucuzladı" propagandasıyla, bu sürecin daha da uzamasını ve çarpıtılmasını sağlamak istiyor. Proletarya ise, kitleler içinde, hızla artan işsizliğe ve hayat pahalılığına dair gerçek ve ikna edici verilerle propaganda yürütmelidir. Tüm bir seçim yılı boyunca, emekçilerin kafasında en çok bu soru çınlayacak, en çok bu sorunun cevabı aranacak. Emekçilerin kafasındaki soruları cevaplamayan bir devrim propagandası, ne kadar kuru bir çalışmadır. □

Zindanları Yıkacak ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR

Faşist devletin tekelci kapitalist sistemi hayata döndürmek, devrimci tutsakları teslim almak amacıyla zindanlarda yaptığı 19 Aralık katliamının üzerinden 6 yıl geçti. Devletin baskı ve katliam politikası sürüyor. Tüm saldırılar karşısında Ölüm Orucu Eylemi de sürüyor.

Kandıra F Tipi zindanında bulunan TKEP/Leninist davası tutsaklarından Hüseyin Durmaz ve Hasan Öksüz, slogan attıkları gerekçesiyle 2 aylık mektup ve 6 aylık görüş cezası aldılar. Kandıra ve diğer zindanlarda artık bu tür uygulamalar rutin bir hal almış durumda.

Tüm baskılara karşı tarihi Ölüm Orucu Eylemi, 6 yılı aşkın süredir kararlılıkla sürdürülüyor. Dışarıdaki direniş e-

vinde Ölüm Orucu Eylemi'ni sürdüren Avukat Behiç Aşçı bugün eyleminin 265. gününde. Behiç Aşçı eriyen bedeniyle devrimci tutsaklara sahip çıkmayı sürdürüyor.

Tutulduğu hastanede her türlü baskı ve tehdide rağmen Ölüm Orucu'nu sürdüren Sevgi Saymaz bugün eyleminin 239. gününde.

Ve dışarıda, Adana'daki direniş evinde eylemini sürdüren Gülcan Görüroğlu, bugün eyleminin 234. gününde.

Ölüm Orucu Eylemi, tüm baskı ve sessizlik fesadıyla boğma girişimlerine rağmen kararlılıkla sürüyor. Ve her türlü sansür duvarını aşarak zafere doğru ilerliyor.

YAŞASIN ÖLÜM ORUCU EYLEMİMİZ!

BAROLARDAN F TİPİNE KARŞI YÜRÜYÜŞ

F Tipi zindanlarda ve dışarıda Ölüm Orucuları sürüyor... Süren Ölüm Orucu eylemine, artık kimse duymaz kalamıyor. Tıpkı F tipi zindanlara geçişin ilk gündemde olduğu 6 yıl öncesi gibi, tüm sivil toplum kuruluşları ve aydınlar, devrimcilerle birlikte F tiplerine karşı eyleme geçti.

15 Aralık günü, İstanbul Barosu'na bağlı yüzlerce avukat da Ölüm Orucu eylemini sürdüren Behiç Aşçıya destek vermek ve F Tipi zindanlara karşı, İstanbul Barosu önünden İstiklal Caddesi boyunca Taksime yürüdü.

Cübbeleriyle Baro Merkezi önünde saat 15.00'de toplanan bine yakın avukata, TBB Başkan Yardımcısı ve Yönetim Kurulu Üyeleri ile İstanbul Barosu Başkanı Av. Kazım Kolcuoğlu, Yönetim Kurulu Üyeleri, Artvin, Adana, Aydın, Van, Kocaeli, Sakarya ve Diyarbakır barosu başkanları da katıldı.

Avukatlar, F tipi cezaevlerindeki uygulamalarının kaldırılması, savunma ve adil yargılanma haklarına getirilen engellerin protestosu için "Tecrit İnsan Hakları İhlalidir" yazılı pankartla yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Savunma ve Adil Yargılanma Hakkı Kısıtlanamaz", "Üç Kapı Üç Kilit Açılış Tecrit Kaldırılın" dövizleri taşıyan avukatlar "Tecridi Kaldırın, Ölümleri Durdurun", "Savunma Hakkı Kısıtlanamaz", "Savunma yürüyor, Tecridi Kırıyor", "Yaşama E-vet Ölüme Hayır" sloganları atıldılar. Avukatlar, tüm İstiklal Caddesi'ni kapatarak sloganlarla yürüdü.

Taksim Meydanı'na ulaşan avukatlar, meydanı abluka altına almış olan polislerle karşılaştı.

Anıta çelenk bırakacaklarını ve orada basın açıklaması yapacaklarını açıklayan baro başkanları anıta doğru ilerlediğinde çevik kuvvet, araya girecek avukatların önüne barikat oluşturdu ve meydana girmelerine engel oldu. Meydana girebilmek için konuşmalar yapılırken avukatlar, "Savunmaya Değil Çetelere Barikat", "Tecridi Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atmayı sürdürdüler.

Polis barikatı çekilince, İstanbul Barosu Başkanı Av. Kazım Kolcuoğlu, Meydan'da bir basın açıklaması yaptı. Yaptığı açıklamada: "İstanbul Barosu olarak, yaşamızın bize verdiği sorumluluk ve vicdanımıza yüklenen hukukçu duyarlılığı ile sorunun çözümü için her türlü katkıyı vermeye hazır olduğumuzu kamuoyuna duyuruyoruz" dedi ve "Ülkemizde yaklaşık 6 yıldan bu yana, F Tipi Cezaevlerinde, tutuklu ve hükümlüler en doğal gereksinimlerinden uzaklaştıran bir özel 'model' uygulanmaktadır. Bu tecrit modeli, havalandırma, görüşme, okuma, giyim ve sağlık gibi temel vazgeçilmez hakların kullanılmasına engel olurken, tutuklu ve hükümlülerin fiziksel sağlığında, ruhsal bütünlüğünde ve kimliğinde telifi mümkün bulunmayan hasarlar oluşturmaktadır.

6 yıldan bu yana, sorunlara duyarlı kesimlerle birlikte, aslında sorunun tarafı konumunda bulunan Avukatlar olarak mücadele verdik. Bu mücadelenin olumlu sonuçlanmaması bir yana, F Tipi Cezaevlerinde avukat-müvekkil ilişkilerinin sağlıklı yürütülmesinde de zorluklar yaşanmaktadır: (...) Geline bu son noktada, öncelikle ifade ediyoruz ki, tecrit bir insan hakları ihlalidir. Asla

kabul edilemez. Tecride maruz bırakılan kişinin tutuklu veya hükümlü olması da bu gerçeği değiştirmez. En kısa zamanda tecride son verilmeli ve ölümler durdurulmalıdır" dedi. Baro Başkanı açıklamasını: "Çözüm güç ya da olanaksız değildir. Mevzuatta değişiklik öngörmeyen, hiçbir mihari tadilat gerektirmeyen, güvenlik kaygılarından uzak bir biçimde, insanca muamelelerin başlatılması için talimat verilmesini talep ediyoruz. Öylece ölümler duracak, insan hakları ihlalleri sona erdirilmiş olacaktır. Bu gerekliliğin ivedilikle yerine getirilmesi, başka bütün niteliklerin ötesinde bir insancıl yaklaşım olacaktır. Sorunun kalıcı çözümünün sağlanması için, Adalet Bakanlığı, barolar ve ilgili meslek odalarının oluşturacağı bir çalışma grubu ile sorunun kapsamını ve çözüm olanaklarını araştırmalıdır. Bütün bu uygulamalar ile güçlenecek olan yapı, hukuk devletidir. Bugün eylemimiz, özü itibarıyla hukuk devletinin oluşumuna katkı vermeye amaçlanmaktadır. Öncelikli talebimiz, savunmanın ve adil yargılanma hakkının kasıtlanmasının önündeki tüm engellerin kaldırılması ve tecridin sona erdirilmesidir. İstanbul Barosu olarak, yaşamızın bize verdiği sorumluluk ve vicdanımıza yüklenen hukukçu duyarlılığı ile sorunun çözümü için her türlü katkıyı vermeye hazır olduğumuzu kamuoyuna duyuruyoruz" diyerek bitirdi.

Basın açıklamasından sonra yürüyüşe katılanlar adına İstanbul Barosu Başkanı Av. Kazım Kolcuoğlu TBB Yöneticileri ve konuk baro başkanlarıyla birlikte Taksim Cumhuriyet Anıtına çelenk koyarak eylemi sona erdirdi. □

OPERASYONLARA, GÖZALTILARA KARŞI DEVRİMCİ DAYANIŞMA

SALDIRILAR KARŞISINDA ACİL HAT KURULDU

ESP bürolarıyla eşzamanlı olarak Atılım, Tekstil-Sen, Özgür Radyo gibi birçok ilerici, devrimci kuruma ve çalışanlarına yönelik gözaltı ve tutuklama saldırılarına bir cevap olarak devrimci ve ilerici kurumlar olarak bir araya gelerek saldırılara karşı durduk ve saldırıya uğrayan kurumlarla dayanıştık. Bu saldırıların hepimize yapıldığını ifade ederek hem Devrimci Dayanışmayı somut adımlarla gerçekleştirdik, hem de birimize saldıranların hepimizi karşısında bulacağını göstermiş olduk.20

Bu sürecin tarihimize olumlu bir dayanışma örneği olarak geçtiğini görmekle birlikte, bu süreçteki eksikliklerimizi de tespit ederek devrimci, demokrat kurumlara yönelik bundan sonra yaşanacak saldırılara karşı daha hazırlıklı olmamız gerektiği konusunda ortaklaştık. Daha hızlı hareket etmeye yönelik somut bir mekanizma olarak geliştirdiğimiz Acil Hat bundan sonra gelişecek saldırılarda daha hızlı bir şekilde işletecek, bütün kurumlar zaman kaybetmeden saldırıdan haberdar edilecek ve ortak hareket etmeye başlayacaktır. Saldırıdan ilk haberdar olan kurum Acil Hattı bilgilendirmekle sorumludur. Bütün bilgilerin toplandığı Acil Hat diğer kurumları hemen haberdar ettiğinde saldırıya müdahale ve saldırıya uğrayan kurumla dayanışma konusunda ortak hareket edilecektir.

TAKSİM'DE BASIN AÇIKLAMASI

7 Aralık tarihinde Temel Haklar Federasyonu'nun Mecidiyeköy'deki merkezi ve federasyona bağlı bulunan Okmeydanı, Eyüp, Nurtepe, Esenyurt, Bahçelievler, İkitelli, Esenler, Çağlayan, Gülsuyu, Sarıgazi, Anadolu Gülbahar ve Gazi Mahallesi'nde bulunan dernekler TMSH polisleri tarafından basılmış, kapıları duvarları iş makineleriyle kırılarak çalışanları gözaltına alınmışlardır.

Yaşanan tüm bu saldırıları protesto etmek amacıyla 8 Aralık günü saat 13.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen; MÜCADELE BİRLİĞİ, DHP, ESP, PARTİZAN, EHP, BDSP, HKM, KALDIRAÇ, ODAK, ortak bir basın açıklaması gerçekleştirerek, gözaltına alınanların derhal serbest bırakılması çağrısında bulundular. Grup adına basın metnini okuyan Ersin Sedefoğlu; "*Saldırılarda amaç birliği vardır: Öncü iradeyi kırmak, toplumu teröriste etmek, emekçileri susturmak. (...) Dün nasılsa bugün de bu saldırılara gereken yanıt devrimci dayanışmanın gücüyle verilecek, mevziler savunulacaktır. Bu saldırılar birleşik devrimci mücadele ile püskürtülecektir.*" dedi. Basın açıklaması sırasında sık sık "Yaşasın Devrimci Dayanışma, Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı. Açıklama bittikten sonra önceki gün Şişli'de yapılmak istenen basın açıklamasına polisin saldırmamasıyla gözaltına alınan Çağdaş Büyükbaş yaşadıklarını anlattı ve eylem sona erdirildi. Fakat eylemden sonra basın açıklamasına katılan iki kişi polis tarafından zorla gözaltına alındı.

ŞİŞLİ'DE BASIN AÇIKLAMASI GÖZALTILAR SÜRÜYOR

8 Aralık: Taksim'deki eylemin hemen ardından 14.00'da Şişli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nde, Nurtepe Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği başkanı İhsan Bulut, Okmeydanı Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği başkanı Musa Aykanat, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Süleyman Batur ve İstanbul Tayad Başkanı Mehmet Güvel'in katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yapılan basın açıklamasında; "*Amaçları, demokratik kurumlarını terör demagojisiyle faaliyet yapamaz hale getirmek, çalışanları da gözaltına alıp, tutuklayıp yine faaliyet yürütemez hale getirmektir. Bürolarımız, derneklerimiz, yasalarına göre kurulmuş, her an her zaman denetlenebilir kurumlardır*" denildi. Basın açıklamasının ardından Dernekten çıkanlara yönelik gözaltılar sürdü. Açıklamadan sonra dernekten çıkan Okmeydanı Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği başkanı Musa Aykanat ve basın açıklamasına katılan iki kişi zorla gözaltına alındı.

GAZİ'DE DEVRİMCİ DAYANIŞMA

8 Aralık günü bir eylem de Gazi Mahallesi'nde gerçekleşti. Aralarında Mücadele Birliği'nin de bulunduğu pek çok siyasi yapının da destek verdiği eylem Eski Karakol Durağı önünde üzerinde "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" yazılı pankartın açılmasıyla saat 20.00'da başladı. Ardından Gazi Cem Evi'ne kadar sloganlarla yüründü. Yol boyunca sık sık "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Daha sonra Cem Evi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması metnini okuyan Mehmet Yayla, baskınlarla ilgili olarak, 11. Ağır Ceza Mahkemesi Savcılığınca başlatılan soruşturma kapsamında Temel Haklar Federasyonu ve İstanbul'daki diğer Temel Haklar Dernekleri'nin hedef alındığını söyleyerek; "*Bu arama kararından ve bu baskınlardan nasıl bir sonuç çıkıyor. Devletin kolluk güçleri ve bizzat kendisi, bu ülkede, fuhuşu, kumarı, uyuşturucuyu meşru görüyor; yapılmasını istiyor ve destekliyor*" dedi. Basın açıklamasının ardından eylem sona erdirildi.

OKMEYDANI SAVAŞ ALANI

7 Aralık günü saat 14.00 sularında, Anadolu'nun Sesi Radyosu'ndan aldığımız habere göre, İstanbul'un bir çok yerinde eşzamanlı olarak Temel Haklar ve Özgürlükler Derneklerine saldırı olmuştur. Bu son dakika gelişmesini duyduğumda, ben de Okmeydanı'nda bulunuyordum ve hemen dışarı çıktım. Cemal Kamacı Spor Salonu'nun yan tarafında bir çok polis otosu vardı. Şark Kahvesi'nde ise polis yığınak yapmıştı.

Saat 15.00'den itibaren, ben de süren çatışmanın içinde aktif bir şekilde yer aldım. Gözlemlediğim kadarıyla Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Partizan, Devrimci Demokrasi, ESP'nin de içinde bulunduğu birçok devrimci yapıdan insanlar vardı. Sağlık Ocağı'nın önünde başlayan çatışma, ara sokaklara çekilerek devam ediyordu. Bizler, elimizde bulunan taş ve molotoflarla saldırıya geçiyorduk. Polis, hedef gözetmeksizin insan topluluğu gördüğü yerde gaz bombası ve göz yaşartıcı bomba kullanıyordu. Gaz bombaları birkaç evin içine girdi. Kullanılmayan bir dükkanın içine de giren gaz bombası, yan-

gın çıkardı ve devrimciler olarak yangın bün-
yümeden müdahale ettik. Yangın söndürül-
düktan sonra, bu yangını devrimcilerin değil
polislin çıkardığına dair halka bir açıklama
yapıldı. Çatışma sırasında mahalle içinde
bulunan, kullanılmayan araçlardan barikat
yapıldı.

Saat 19.00 sıralarında Sağlık Ocağı ö-
nünde bir açıklama yapıldı ve açıklamada,
saat 20.30 gibi İdil Kültür Merkezi'nin ö-
nünde toplanacağı ve basın açıklaması ya-
pılacağı bildirildi. Bu yapılan basın açıklama-
sına Gazi Mahallesi, Gültepe, Yenibosna,
Çağlayan ve Alibeyköy'den de destek gele-
ceği söylendi.

Saat 20.00 olduğunda İdil Kültür Mer-
kezi önünde toplanıldığında yeni bir çatışma
yaşandı. Kitle daha kalabalıktı ve Gazi Ma-
hallesi ve Alibeyköy'de de çatışmaların ol-
duğu haberini aldık. 20.30 civarı, yurtsever
öğrenciler de eyleme coşkulu bir şekilde katıl-
dılar. Eylem saat 22.00'de Sağlık Ocağı ö-
nünde bütün yapıların ortak olarak hazırladığı
basın metni okunduktan sonra son buldu.
Ancak ara sokaklarda gece 02.00'lere
kadar çatışmaların sürdüğü haberleri geli-
yordu.

İstanbul'dan Bir Kadın Leninist

“BİZLERİ YILDIRAMAZSINIZ”

7 Aralık günü Alibeyköy'de, 24 Aralık
Pazar günü yapılacak olan “Zindan Türkü
Söylüyor” etkinliğinin bilet satış çalışmasını
yaparken girdiğimiz esnafın dükkanında,
Temel Haklar Derneği'nden bir bayan arka-
daşla karşılaştık. Biz oradan çıkarken, sivil
polisler gelerek yanımızdaki arkadaşı gözaltına
almaya çalıştılar. Devrimci dayanışma gereği
buna izin veremezdik. Arkadaşı ve bizi,
Temel Haklar Derneği'nin önüne kadar
götürdüler.

Kapıyı açmasını istediklerinde arkadaş
slogan atarak ajitasyon yapmaya başladı.
Biz de arkadaşta destek olmak için yaptığı
ajitasyona katıldık. Lakin, kalabalık olan polis
sürüsü ağızlarımızı kapatarak zorla iki
ayrı arabaya bindirdiler ve sürekli, “*Sen sus,
seni almayacağız, yeter ki destekleme*” di-
yorlardı. Alan, tiyatro salonu gibiydi. Devrimden
ve devrimcilerden ne kadar korktuklarını
bir kez daha gördük. Yüzü maskeli özel
timler, 6 otobüs kadar çevik kuvvet polisi
ve onlarca sivil polis... Tam bir aç kurt sürüsü
gibilerdi.

Saat 13.00'de gözaltına alınmamıza
rağmen, saat 16.00 civarında terörle müca-
dele şubesine götürüldük. Beklerken ve yolda
götürülürken, destek vermezsem bırakılacağı
süreklili tekrarlanıyordu. Orada siper yoldaşlarımız
yerlerde sürüklenip işkence yapılırken,
bana susmam söyleniyordu. Sloganlar
haykırarak buna tepkimizi dile getir-

dik. Sonrasında bildik işkenceci halleri he-
men tekrar gün yüzüne çıktı. Kollarımız kıvrıldı,
kafamıza vuruldu ve anlaşıldı, bununla
anlaşamayacağız” denip hücreye atıldık. O-
rada sloganlarımızla TMSŞ'yi deyim yerin-
deyse inlettik. Saat 01.30 sıralarında, gündüz
yapılması gerekenler yapılmadığı için, önce
Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldük,
ertesi gün de mahkemeye çıktık. Oradan ser-
best bırakıldık.

Hiçbir baskı devrimi engelleyemez, sa-
dece devrimin kılıçlarını bilir. Baskılar, göz-
zaltılar, işkenceler, F tipi hücrelerimiz bizleri
yıldıramayacak. Süreç daha da sertleşecek.
Bunu biliyoruz ve buna hazırız. Buradan bir-
kez daha haykırıyoruz. Biz Denizlerin, Ma-
hirlerin mirasçılarınız. Onlar nasıl yılmadı-
larsa, bizleri de yıldıramazsınız.

**YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!
İstanbul'dan Bir Leninist**

OPERASYONLARA, GÖZALTILARA KARŞI DEVRİMCİ DAYANIŞMA

7 Aralık günü İstanbul'da bulunan Temel
Haklar Federasyonu'na bağlı tüm derneklerin,
TAYAD'ın, Yürüyüş Dergisi gibi kurumların
terörle mücadele tarafından eşzamanlı olarak
basılması sırasında ve sonradan yapılan
protesto eylemlerinde onlarca devrimci gözaltına
alındı.

Baskınları ve gözaltıları protesto etmek
amacıyla, 9 Aralık günü Taksim'de Tramvay
Durağında bir basın açıklaması yapıldı.

Basılan Temel Haklar Dernekleri çalışanlarının
ve çeşitli devrimci kurumların katıldığı eylemde,
polis yoğun bir yığınak yapmıştı. 3 gündür
uyguladığı baskı ve terörüne, orada yapılacak
olan basın açıklamasına gelmiş olan iki kişiyi
gözaltına almak suretiyle devam etti.

“Haklar Ve Özgürlükler Mücadelemiz
Engellenemez, Temel Haklar Federasyonu”
yazılı pankart arkasında toplanan devrimci
güçler, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Gözaltılar
Serbest Bırakılsın” dövizleri taşıdılar ve sık sık
bu sloganları attı.

7 Aralık günü toplam 17 kurumun basıldığı,
bu basılan kurumlardan 24 kişinin gözaltına
alındığını ve bunlardan sadece 3 kişinin serbest
bırakıldığını; o akşam baskınları protesto etmek
için Şişli'de Temel Haklar Federasyonu önünde
basın açıklaması yapmak isteyen 32 kişinin
saldırı olarak gözaltına alındığı ve aynı gün
serbest bırakıldıklarını; O gün Gazi Mahallesi
ve Okmeydanı'nda süren çatışmalarda ve eylemlerde
6 kişinin gözaltına alındığını; 8 Aralık günü
Taksim'de yapılan basın açıklamasında 2; Şişli'de
yapılan basın açıklamasında da 4 kişinin daha
gözaltına alındığını belirttiler. Bu arada da E-
yüp Temel Haklar Derneği'nden gözaltına a-

İnanlardan ismi öğrenilemeyen kişinin, Mücadele Birliği okurlarından Behlül Ocak olduğu belirlendi. Behlül Ocak, 8 Aralık günü akşamüzeri serbest bırakıldı.

Yapılan basın açıklamasında “Bu ülkede hak ve özgürlük mücadelesi vermek, bedel ister. Sayısız kere bu bedeli göğüsledik, işte yine göğüsliyoruz. Kurumlarımızı basabilirsiniz, kapılarımızı kırıp eşyalarımızı talan edebilirsiniz, insanlarımızı sokaklardan, derneklerimizin önünden yaka paça gözaltına alabilirsiniz ama bizim gelişimimizi ve mücadelemizi engelleyemezsiniz” denildi. 19 Aralık Katliamının yıldönümünün de yaklaştığı vurgulanarak “19 Aralık Katliamının hesabını vereceksiniz” denildi ve “halen Ölüm Orucunu sürdüren Av.Behiç Aşçı, Gülcan Görüröğlü ve Sevgi Saymaz, her gün hücre hücre eriyen bedenleriyle zulmü köşeye sıkıştırmış, artık tecrit politikasını uygulayanlar tecrit olmaya başlamıştır. Siyasi iktidarın saldırmasının nedeni budur” denildi.

Baskınları protesto etmek amacıyla mahallelerde yapılan eylemlere ve çevredeki halka hesapsızca gazbombası atarak saldırılması, gözaltına alınması sonucu çevrede pek çok insanın yaralandığı ve evlerin, işyerlerinin tahrip olduğunun vurgulandığı basın açıklaması, “Saldırılara en güzel cevap, devrimci demokrat kurumların ortak refleksidir. ‘Saldırı hepimizdir’ şiarıyla sokağa çıkan ve bugün yanımızda olan dostlarımızla yeneceğiz sizi. Siz saldırdıkça daha güçlü çıkacağız karşınıza. Faşizme karşı demokrasi, emperyalizme karşı bağımsızlık, kapitalizme karşı sosyalizm mücadelemizden bizi kimse alkoyamaz, buna kimsenin de gücü yetmez” denilerek sonlandırıldı. Eylem, alkışlar ve sloganlarla sona erdi.

**BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!
YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!**

**GÖZALTINA ALINANLAR
MAHKEMEYE ÇIKARILDI:
15 TUTUKLU**

7 Aralık günü yapılan baskınlar ve baskınları protesto için yapılan eylemlerde gözaltına alınan toplam 29 kişiden 15’i tutuklandı.

Gözaltına alınanlar 11 Aralık günü sabah saatlerinde Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi’ne getirildiler. Gözaltına alınanların mahkemeye getirildiği sırada dışarıda da bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Bu açıklamaya Mücadele Birliği, ESP, BDSP, Kaldıraç, EHP, TUYAP destek verirken basın açıklamasını Temel Haklar Federasyonu adına Gözde Şahin okudu. Şahin; “Gözaltında ki arkadaşlarımız bir an önce serbest bira-

kımalı, demokratik kurumlarımızın önündeki abluka kaldırılmalı, gözaltılara derhal son verilmelidir” dedi.

Üzerinde “Gözaltılar Serbest Bırakılsın ve Baskılar Gözaltılar Komplolar Bizi Yıldırılmaz” yazılı iki pankartın açıldığı basın açıklaması sırasında sık sık “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “Gözaltılar Serbest Bırakılsın”, “Komplo Boşa Çıkaracağız”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldı. Basın açıklamasının ardından Sarıgazi, Esenyurt, Nurtepe Temel Haklar Derneklerinde basın sırasında gözaltına alınanlar baskın sırasında ve baskında yaşananları anlattılar ve basın açıklaması sona erdi. Daha sonra mahkemenin sonucunu beklemek üzere mahkeme önüne gidilmeye karar verildi. Ancak girişte polis engeliyle karşılaşıldı. Bunun üzerine yol kenarında mahkemenin sonucu beklendi. Mahkeme sonucu alınan bilgilere göre gözaltına alınan toplam 29 kişiden 15’i tutuklandı.

TUTUKLAMALAR PROTESTO EDİLDİ

12 Aralık günü, yapılan tutuklamaları protesto etmek amacı ile Şişli Temel Haklar Federasyonu önünde saat 13.00’da bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Grup adına basın metnini Fadik Bilgetekin okudu. Bilgetekin, yapılan baskınlarda 50’ye yakın kişinin gözaltına alındığını belirterek; “Dört gün gözaltında tutulan 29 arkadaşımızdan 15 arkadaşımız dört günlük gözaltıdan sonra tutuklanmıştır. Devlet, bütün kolluk kuvvetlerini ve savcılarını harekete geçirerek bizim hiç yabancı olmadığımız gerekçelerle kurumları basıyor, çalışanlarını zor kullanarak gözaltına alıyor, dört gün gözaltında tutuyor ve sonra tutukluyor. Polis ellerinde ne olduğu belli olmayan bir isim listesinden söz ediyor, güya listedeki isimleri arıyor. Bizler bu gerekçenin saldırılar ve tutuklamalar için uyandırılan bir kılıf olduğunu biliyoruz” dedi.

Saldırılara karşı yanıtın devrimci dayanışma ve mücadelenin gücüyle verileceğini vurgulayan Bilgetekin, devrimci kurumlara karşı bu türden saldırıları protesto ettiklerini ve tutuklananların derhal serbest bırakılmasını istediklerini söyledi. Eylem boyunca sık sık, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Tutuklananlar Serbest Bırakılsın”, “Sosyalist Basın Susturulamaz”, “Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldı yapılan basın açıklamasına Mücadele Birliği, Alınteri, BDSP, DHP, EHP, ESP, HKM, HÖC, Kaldıraç, ODAK, Partizan destek verdiler.□

EKM'DE PANEL: FİLİSTİN

Son 50 yıldır süren bir savaş ve ayaklanma... Her gün verilen onlarca cana rağmen, devrimci ve enternasyonal mücadele odağı... Dünya emekçi halklarının moral kalesi ve bir direniş abidesi olan Filistin mücadelesini anlamak ve desteklemek, her türlü ilerici faaliyetin bir parçası olmalıdır.

İlerleyen Üçüncü Dünya Savaşının belki de en önemli kesişme noktalarından biri olan Filistin'deki mücadele, taşıdığı tarihsel, sınıfsal, toplumsal, ulusal ve coğrafi nedenlerle, hala dünya ölçeğindeki sınıf savaşımının devrimci kriz merkezlerinden biridir.

Emek Kültür Merkezi, Ortadoğu halklarının Almanya'da faaliyet gösteren çeşitli kurumlarıyla yakaladığı mücadele dostluğuna, Filistin üzerine bir panel düzenleyerek yeni bir halka daha ekledi.

Filistinli devrimci çevreler tarafından kurulan ve Stuttgart'ta faaliyet yürüten Arap Kültür Kulübü tarafından sunulan panel, saygı duruşuyla başladı.

Giriş konuşmasını yapan EKM temsilcisi, Filistin Devrimi'nin geçmişiyile ve bugünüyle dünya devriminin motorlarından biri olduğunu, mücadeledeki ısrar ve metodlarıyla dünya halklarına moral verdiğini, Filistin'de yoldaşlarımızın toprağa düştüğünü ve orayla tarihsel bir bağımız olduğunu belirterek Filistinli dostlara katılımlarından dolayı teşekkür etti.

Sözü daha sonra Filistinli dostumuz aldı. Son dönemlerde ilk defa bu kadar yoğun bir enternasyonal dayanışma hissettiklerini, bu kuruma gelmekten dolayı çok mutlu olduğunu söyleyerek başladı. Uzun yıllardır Almanya'da yaşayan dostumuz çok iyi Almancasıyla Filistin tarihi üzerine

geniş ve ayrıntılı bilgiler verdi. Panelde konuşulanların hepsi hem Türkçe'ye hem de Almanca'ya çevrildi.

Katılımcılar önce, Yahudilerin ve Filistin tarihinden 1900'lü yılların başındaki siyonist çabalara kadar olan bilgileri dinlediler. Konuşmacı, önemli ayrıntılarla yahudi toplulukları ile siyonistlerin yapmaya çalıştıklarının farkını anlatmaya çalıştı.

Siyonizmin en başından itibaren karşı-devrimci yönünü somut bilgilerle aktaran panelist, İsrail devletinin oluşumunda İngiliz rolünü anlattı. Emperyalistlerin bu bölgede tüm Arapların elini kolunu bağlayarak böylesine bir terör mekanizması yaratıklarını söyledi.

Filistin'deki mücadele tarihini aktaran panelist, son 20 yıldır ABD'nin bölgede uygulamaya çalıştığı planlarından bahsetti.

Bölge halklarının yorumlarından değil, direnişten yana olanlara destek verdiğini vurgulayan dostumuz, ABD'nin bölgede kaybetmeye mahkum olduğunu söyledi.

Panelin ilk bölümlerinden sonra, soru cevap bölümüne geçildi. Burada konuşmacıya Almanyalı ve Türkiyeli emekçilerden yoğun sorular geldi.

Konuşmaların ardından panel sona erdi. Ancak Stuttgart'tan gelen Filistinli dostlarımız ile derneğimiz bölgesinden katılan Filistinlilerle uzun süren sıcak sohbetler yaptık. Sohbetlerimizde daima mücadele birliği ve dayanışma vurgulandı.

Herkes bu panelden Filistin Devrimi hakkında yeni bilgiler almış olarak ayrıldı. □

“Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz?!”

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyeleri, “TİS ve Grev Hakkı, Çalışma Yaşamının Demokratikleşmesi, İş Güvenceli İstihdam, İnsanca Yaşanacak Bir Ücret, Eğitime ve Sağlığa Yeterli Bütçe, Herkese Parasız, Eşit, Ulaşılabilir, Nitelikli Kamusal Hizmet” talepleriyle 14 Aralık’ta birçok ilde iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Biz de Mücadele Birliği Platformu olarak Unkapanı’nda bulunan eski KESK Genel Merkezi önünde saat 12:00’de emekçilerin yanında “Emekçiler Devrim ve İktidar İçin Savaşalım” pankartımız ve kıvılcık bayraklarımızla yer aldık. Saat 13’e doğru sloganlarla Saraçhaneye doğru yürüyüşe geçtik.

Eylem iki koldan oluşuyordu. Birinci kol bizimde içinde bulunduğumuz Unkapanı’ndan Saraçhane’ye, ikinci kol ise Yusufpaşa’dan Saraçhane’ye.

Bizim bulunduğumuz kortejin başını KESK şubeler platformunun pankartı almıştı. BES, Eğitim-Sen, SES ve TümBel-Sen’in çeşitli şubeleri ve demokratik kitle örgütü bulunuyordu.

“IMF’ye Değil Emekçiye Bütçe”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “İşçi Memur El Ele Genel Greve”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz” sloganlarıyla Saraçhane Parkı’na gelindi. Yürüyüş boyunca, sürmekte olan Ölüm Orucu Eylemi ile ilgili slogan-

ların atılması anlamlıydı.

Saraçhane Parkı’na gelindiğinde biz de pankartımızla alandaki yerimizi aldık. “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak”, “Bütün İktidar Emegün Olacak”, “İktidar Dışında Herşey Hiçbir Şeydir”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Zindanlar Yıkılsın Tutuklulara Özgürlük”, “Yaşasın Ölüm Orucu Eylemi-

miz” sloganlarıyla emekçi kitleye sesimizi duyurduk. “Emekçiler İktidar İçin Savaşalım” başlıklı bildirimizi ve “1 Mayıs’ta Taksim’e” broşürlerimizi kitleye dağıttık ve kuşlamalarımızı yoğun bir biçimde yaptık.

Basın açıklaması metnini KESK MYK Üyesi Sevgi Göyçe okudu. Ardından DİSK Genel Sekreteri Musa Çam, TMMOB İKK üyesi Hüseyin Yeşil ve İstanbul Tabip Odası Genel Gekreteri Hüseyin Demirdizen de birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalarda tutuklu sendikacıların serbest bırakılması da istendi.

Emekçiler içinde en kalabalık grup öğretmenlerdi. Öğretmenler, “Parasız Sağlık, Parasız Eğitim” istediler. Postacıların taşıdıkları pankartta ise; “Bak Postacı Geliyor Feryat Ediyor Herkes Ona Bakıyor İçi Sızlıyor” yazılıydı. Ulaşım ve sağlık çalışanları da eylemdeki yerlerini almışlardı.

Yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı miting Nurettin Güleç ve Ferhat Tunç’un söylediği şarkıların ardından sonlandırıldı. □

GİŞE MEMURLARINDAN İŞ YAVAŞLATMA EYLEMİ

Yapı-Yol Sen sendikasına üye gişe işçileri 13-14 Aralık tarihlerinde otoyol ve işyerlerinde iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirdi.

13 Aralık'ta saat 14.30'da Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nde iş yavaşlatma eylemi yapılırken saat 15.00'da da bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını yapan Yapı-Yol Sen Genel Başkanı Bedri TEKİN; "1-İnsanca yaşayacak adil ücret, 2-Otoyol ve köprülerde çalışan gişe memurlarının ağır çalışma koşulları nedeniyle erken emekli olabilmelerine olanak sağlayan fiili hizmet kapsamına alınması ve sağlıklı çalışma ortamı, 3-Otoyol ve köprülerin ücretsiz olması" talepleriyle otoyol ve köprülerde iş yavaşlattıklarını belirterek; "Gişe memurları egzost dumanı altında, can güvenliği olmadan, günde 10 saat çalışıyor. Çalışma koşulları nedeni ile sağlıkları sürekli tehdit altında, yıllardır ömür törpüsü olan bu gişelerde çalışan arkadaşlarımızın sağlıkları kayboluyor, hayatları sona eriyor. Gişe memuru sayısı çok az olmasına rağmen Karayolları Genel Müdürlüğü'nün yeni eleman alma talebi Maliye Bakanlığınca hep reddediliyor. Bir

çok meslek grubunda çalışanlar çalışma koşulları nedeni ile daha erken emekli edilirken, otoyol çalışanları için dile getirdiğimiz bu talep görmezden geliyor" dedi. Tekin, İstanbul'da trafik probleminin yeni ortaya çıkmış bir problem olmadığını, yıllardır süren bir problem olduğunu söyleyerek, "Bugünkü eylemimiz Türkiye'deki tüm otoyol ve köprülerde gerçekleştiriliyor. İstanbul çevresinde de Fatih Köprüsü, Çamlıca, Mahmutbey, Avcılar, Selimpaşa, Samandıra gişeleri başta olmak üzere tüm gişelerde gerçekleştiriliyor. Şu anda Gaziantep'ten Edirne'ye kadar olan tüm otoyollarda iş yavaşlatma eylemi sürüyor" şeklinde konuştu ve ekledi: "Fatih Köprüsü'ndeki eylemimiz 19.00'dan önce bitirmeyecektir. Amacımız insanlara trafikte çile çektirmek değil, insanca yaşam mücadelesinde üstümüze düşeni yapmaktır." Basın açıklaması sırasında sık sık "Toplusözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Çalışanlar Burada Bakanlar Nerede" şeklinde sloganlar atıldı. Basın açıklamasından hemen sonra işçiler araç şoförlerine bildiri dağıttılar. Yapılan eylem sırasında trafikte uzun kuyruklar oluşurken işçilerin astığı ve üzerinde "Gişe Para Basıyor Memuru Aç Geziyor" yazılı pankart da dikkat çekiciydi.

İşçiler bundan 3 ay öncede aynı taleplerle iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirmişti. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkililerinin gelip taleplerini dinleyeceği ve çözüm getireceği konusunda söz vermeleri üzerine eylem sonlandırılmıştı. Fakat aradan geçen bunca zamana rağmen ne verilen sözler tutuldu ve ne de işçilerin sorunları çözüldü! □

İGSAŞ'da 217 İşçi Kendilerini Fabrikaya Kapattı

Yıldız Entegre Grubu'nca, 2 yıl önce devletten satın alınan ve yaklaşık 8 ay önce üretimi durdurulan İGSAŞ'da (İstanbul Gübre Sanayi A.Ş.) patronun kapatma kararı almasından sonra, 217 işçi, fabrikanın kapatılmasına karşı işyerine kapandı.

Önceleri fabrika önünde eyleme başlayan işçiler, sendika ile patronlar arasındaki görüşmelerden olumlu sonuç çıkmaması üzerine, eylemlerini fabrika içinde sürdürme kararı aldı ve fabrika içindeki mekanik atölyesine giderek 15 Aralık'ta fabrikaya kapandılar. İşçiler fabrikadan, kapanma kararı geri alınıncaya kadar çıkmayacaklarını, buradan ancak ölümlerinin çıkacağını söylüyorlar.

Bugüne kadar özelleştirilen tesislerin yüzde 40'ının, İGSAŞ gibi kapandığını veya başka ticari alanlara kaydığını söyleyen iddia eden Petrol İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, İGSAŞ'ı alan firmanın gübre üreticisi olmadığını, başka hizmetler için tesisin satın alındığının daha önceden bilindiğini söyledi.

Zarar ettiği gerekçesiyle kapatılan İGSAŞ'ın Türkiye'nin tek üre fabrikası olduğuna dikkati çeken Öztaşkın, kapatma kararının, çalışanların dışında 600'e yakın bayii ile 300 bine yakın çiftçiyi olumsuz etkileyeceğini de belirtti. □

ESKİŞEHİR'DE KESK EYLEMİ

Türkiye genelinde olduğu gibi Eskişehir'de KESK üyeleri, 2007 İMF bütçesini protesto etmek için 14 Aralık'ta bir günlük iş bırakma gerçekleştirdi.

Saat 12:00'de Sağlık Müdürlüğünün önünde toplanan yaklaşık 300 kişilik KESK üyesi, "İMF'ye Değil Halka Bütçe", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları ile Hamamyolu'ndaki basın açıklamasının yapılacağı alana doğru yürüdü. Halkın da alkışlarla destek verdiği eylem, KESK Eskişehir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Paşa ŞANLI'nın basın açıklamasını okuması ile devam etti. ŞANLI; 2007 bütçesi hazırlanırken, halkın ihtiyaçlarının değil, rantiyeye ve sermayenin ihtiyaçlarının gözetildiği, İşsizliği artıran, insanca yaşanacak ücreti çok gören, ücret ve çalışma koşullarını tek taraflı be-

lirleyen, emeklilere yaşama hakkı tanımayan, Eğitime ve sağlığa yeterli bütçe ayırmayarak Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasaları ile yıkımlara neden olan, Toplu İş Sözleşmesi ve Grev Hakkına yönelik 12 Eylül hukuku olan 2821 ve 2822 sayılı yasaların devamı olan 4688 sayılı yasa ile çalışanların, örgütlenmelerinin engellendiği, sürgünler, baskılar, gerici ve ırkçı kadroların yaygınlaştığı, belirtilerek, bugün iş bırakma eylemi şeklinde gelişen eylemliliklerin, alanlarda devam edeceği, elde edilen kazanımların da bu kararlılık ve bedellerle sağlandığı anlatılarak eylem sonlandırıldı.

**FABRİKALAR TARLALAR
SİYASİ İKTİDAR
HERŞEY EMEĞİN OLACAK!
Eskişehir Mücadele Birliği**

Asgari Ücret Kaç Simit

Antep DİSK bölge temsilciliği tarafından 13 Aralık günü adliye önünde bir eylem düzenlendi. Yaklaşık 150 işçinin katıldığı eylemde işçiler simit yiyerek ve "asgari ücret kaç simit" yazılı pankartla, sermaye tarafından belirlenen asgari ücreti protesto ettiler. Bizlerin de Mücadele Birliği platformu olarak destek verdiğimiz eylemde, "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Açlık ve Sefalet Ücretine Son", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı. Yaklaşık 30 dakika süren eylem sonunda DİSK bölge temsilcisi tarafından okunan basın açıklamasında "işçiler asgari ücretle bir günde 12 simit ve 12 bardak çay alabiliyor. Bu ücret açlık ve sefalet ücretidir, milyonlarca asgari ücretli ile birlikte on milyonlarca insan açlığa ve kaderine terk edilmekte, emeğinin karşılığını alamamakta ve ölüme mahkum edilmektedir. Onun için soruyoruz asgari ücret kaç simit? Bizi muhtaç ettiniz kuru simite, hak almanın yeri komisyonlar değil alanlardır" dedi. Eylem sloganlarla ve alkışlarla son buldu.

Antep Mücadele Birliği Platformu

EMEKÇİLER SOKAKLARDA

14 Aralık Perşembe günü KESK'e bağlı tüm emekçiler bir günlük iş bırakma eylemi yaptılar. Çoğu ilde eylemleri ve basın açıklamalarıyla sisteme olan tepkilerini dile getirdiler. Bunlardan biri olan Antep'te de KESK'e bağlı sendikalar tarafından bir eylem düzenlendi. Emekçiler Yeşilsu Parkı'ndan başlayarak adliye önüne kadar dövizler açarak sloganlarla yürüdüler. Adliye önünde yaklaşık 750 emekçinin bulunduğu eyleme diğer sendikalar ve demokratik kitle örgütleri de katıldı. Bizlerin de Mücadele Birliği Platformu olarak destek verdiğimiz eylemde emekçiler yaklaşık bir saat boyunca taleplerle, ajitasyonlarla ve "hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır", "Yaşasın sınıf dayanışması", "işçi memur el ele genel greve" gibi sloganlarla tepkilerini ortaya koydular. Eylem sonunda Antep KESK dönem sözcüsünün yaptığı basın açıklamasında "KESK olarak toplu iş sözleşmesi ve grev hakkımız, çalışma yaşamının demokratikleşmesi, iş güvenceli istihdam, insanca yaşanacak bir ücret, sağlık ve eğitime yeterli bütçe, herkese eşit, parasız, ulaşılabilir, nitelikli kamusal hizmet için, yani insanca yaşam için, bugün hizmet üretmiyoruz. Bizler kesintisiz ve giderek artan bir kararlılıkla fiili eylemlerimizle kendi geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmaya devam edeceğiz. Bugün burada ve ülkenin dört bir yanında yüz binlerce kamu emekçisinin üretimden gelen gücünü kullanarak alanlara çıkması yapılan politikalara demokratik bir uyarıdır. Geleceğimizi karartmayacağız. Geleceğimize sahip çıkacağız." dedi. Açıklamanın ardından sloganlarla eylem son buldu.

Antep Mücadele Birliği Platformu

DEVİRİMCİ GELİŞİMİYİ GÖRMEK

Kapitalizmin gelişimine bütünlüklü bakamayanlar, orta yerde yalnızca yıkımdan başka bir şey göremiyorlar. Oysa ki, diyalektik, bize olaylara ve olgulara bütünlüklü ve tüm karmaşıklığı içinde bakmamızı öğretiyor. Burjuva toplumu karmaşıklığı ve bütünlüğü içinde ele aldığımızda, kapitalizmin yıkıcı yönlerinin yanında, bir de devrimci yanın serpilip gelişmekte olduğunu görürüz. Dünyayı kurtaracak olan da bu devrimci yönün gelişimidir.

Marx, kapitalist üretimin gelişiminde, sermayenin üretim sürecinde büyük sanayinin rolünü çözümlerken onun devrimci teknik temeli üzerinde durur. *“Büyük sanayi, mevcut üretim sürecini hiçbir zaman son ve değişmez bir biçim olarak görmez ve ele almaz. Bunun için de bu sanayinin teknik temeli devrimcidir; oysaki önceki üretim tarzları özünde tutucuydu.”* Bu belirlemeyi Kapital’de yapan Marx, bu noktayı Komünist Parti Manifestosu’ndan aldığı bir dipnotta belirtir. Dipnottaki o çok yönlü pasaj şu ifadeyle başlar: *“Burjuvazi üretim araçlarını ve böylelikle üretim ilişkilerini ve onlarla birlikte, toplumsal ilişkilerin tümünü sürekli devrimcileştirmeksizin varolamaz. Daha önceki bütün sanayici sınıfların ilk varlık koşulu, bunun tersine, eski üretim tarzlarının değişmeksizin korunmasıydı.”* O güne kadar yerleşmiş olan ne varsa büyük sanayinin gelişimiyle birlikte yıkılıp giderken, kapitalizmin çelişkisi de kendini belirgin olarak gösterir. *“Büyük sanayinin teknik zorunlulukları ile, bu kapitalist biçim içinde yatan toplumsal niteliği arasındaki mutlak çelişkinin, işçinin durumundaki her türlü kararlılık ve güvenliği nasıl yok ettiğini; emek araçlarını elinden alarak, gerekli üretim araçlarından da yoksun bıraktığını, ve parça işlerine bile el atıp onu nasıl gereksiz duruma getirdiğini görmüş bulunuyoruz.”* Marx, kapitalist üretimin bu olumsuz yönünü belirttikten sonra büyük sanayinin, nasıl bu parça-insan yerine işin çeşitliliği yasası gereği tam anlamıyla gelişmiş bireyi koymayı bir ölüm-kalım sorunu haline getirdiğini anlatır. Bu yönde atılmış bir adım olarak teknik ve tarım okullarını örnek verir. İşçi sınıfının kaçınılmaz olan iktidarında hem teorik hem de pratik teknik eğitim gerçek yerini alacaktır. Sos-

yalist toplumda bunun somutlanmış hali politenik eğitimidir. Eski iş bölümünün yerini ortadan kaldıran bu devrimci gelişme, işçi sınıfının ekonomik statüsüyle tam bir çelişki oluşturur. Bu çelişkinin gelişimiyle kapitalist sistemin dağılması ve yeni toplumun kurulması kaçınılmaz hale gelir.

Kapitalist üretimin gelişimi ve büyük sanayi çocuk ve kadın emeğinin sömürüsüne geniş ölçüde başvurur. Böylece çocuk üzerindeki ana-baba otoritesini yıkar. Ama aynı zamanda daha üst bir aile biçiminin ve kadın-erkek ilişkisinin daha yüksek bir biçiminin ekonomik temelini yaratır. Yine aynı şekilde kafa emeği ile kol emeği kent ve kırsal yeni bir birliğin temelini de atar. Bu kapitalizm altında ortaya çıkan devrimci yöndür.

Rekabet kapitalistleri bir doğa yasasının zorunluluğuyla üretim araçlarını geliştirmeye zorlar. Sonunda üretim araçları öyle bir gelişme gösterir ki, burjuvazi onları yönetemez hale gelir, varolan ilişkiler onlara dar gelmeye başlar, artık üretici güçler kapitalist niteliklerine başkaldırırlar. Bu başkaldırının başını, üretici güçlerin en devrimcisi olan proletarya çeker. Üretici güçlerin evrensel gelişimi, bilgi, bilim ve emeğin üretkenliği, tarihi, kısa tarih yapar. Tarihsel süreç daha hızlı işler. Bu, insanlığın kapitalizmden kurtulmasının hızlanması demektir. Kapitalizmin geliştirdiği, yetkinleştirdiği üretici güçler, sonunda kapitalizmi yıkmaya yönelir. Kapitalizmi yıkacak olan ve yeni toplumu kuracak olan aynı güçlerdir. Tüm devrimci gelişim kapitalizmi yıkmaya yönelmiştir.

Kapitalist üretim, toplumsal üretimin bir biçimidir. Üretim araçlarının ve emeğin merkezileşmesi sağlanırken üretimin toplumsal karakteri de gelişir. Üretimin toplumsal karakteri belirginleştikçe, emek-sermaye temel çelişkisi de kendini gösterir ve bundan kaynaklanan çatışma da o oranda açığa çıkar.

Toplumsal üretimin gelişimi tarihsel olarak devrimci bir rol oynadığı halde burjuvazi, onu, meta üretimine bağlar ve özel mülkiyeti büyütme aracı olarak kullanır. Burjuvazi, Engels’in sözleriyle söyleyecek olursak, *“toplumsal üretime özgü bu devrimci nitelik”i tam anlayamamıştır.* Ve bu devrimci nitelik üretim araçlarının özel mülkiyeti ile çatışma halindedir. Üretici güçlerin toplumsal niteliğini tanımak insanlık için bir ölüm-kalım sorunu haline gelmiştir. Tüm bu gelişme, sosyalizme geçişi zorunlu ve kaçınılmaz yapmıştır. Çünkü ancak sosyalizm üretim araçlarının toplumsal karakterini tanıtır.

“...büyük sanayinin gelişmesi, burjuvazinin kendi üretim ve kazanç elde etme sistemini üzerinde inşa ettiği temelinin ayakta durmaktan çekmektedir. Hem burjuvazinin yıkılışı hem de proletaryanın zaferi kaçınılmazdır.” (Komünist Parti Manifesto’su) □

19 Aralık Eylemleri-İzmir

Adana 19 Aralık Mitingi

Ölüm Orucu SÜRÜYOR!

